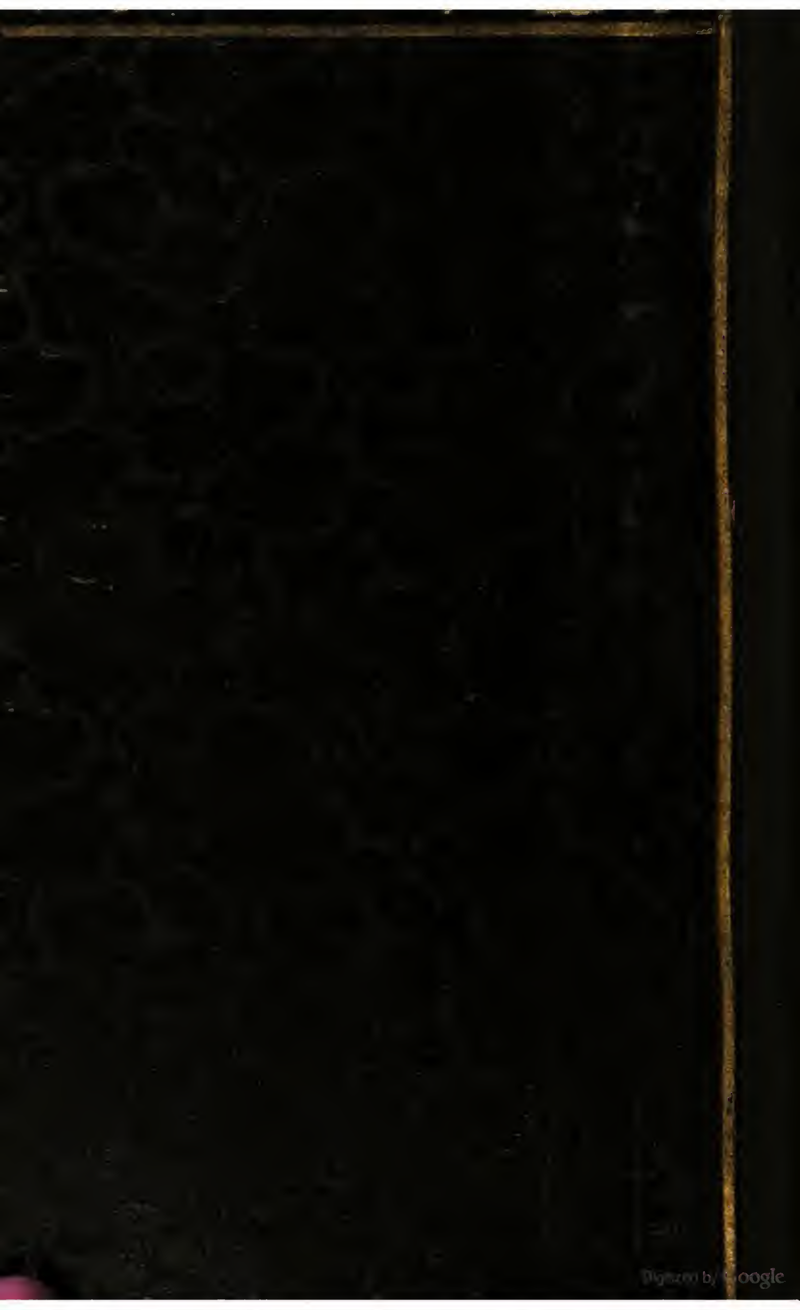
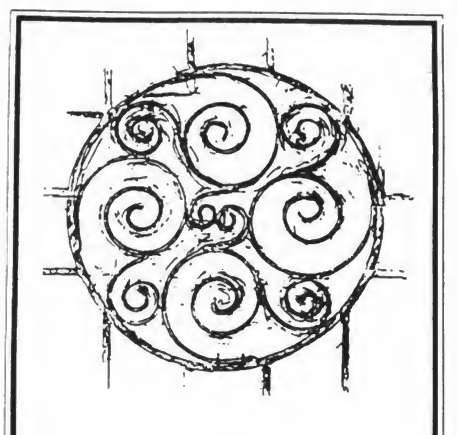

CORNELL UNIVERSITY LIBRARY
3 1924 078 363 920

Herrn Seidberger Wittwe

von Lünzheim

Festgebete der Israeliten

in

Würtemberg.

Mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Neu übersetzt und erläutert

von

Dr. **Michael Sachs.**

Dritter Theil.

Versöhnungstag. Abendgebet.

Berlin.

Verlag von Veit und Comp.

1857.

Laupheim bei S. Oettinger.

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה· זָכְרֵנוּ לְחַיִּים· מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים· וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים· לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים· מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ· מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים· זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים· וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

קדושה לש"ץ בחזרת התפלה·

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ . וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח' לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ .

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח' וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.

ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח' לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה׃ חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת׃

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה׃

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה׃ וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה׃ בָּ״אַ״יְ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

Hierauf ועל כלם und וידוי bis zu Ende, wie unten im Abendgebete S. 23.

והש״ץ חוזר התפלה בלי וידוי.
ואח״כ קדיש תתקבל. עלינו. קדיש יתום.

ערבית ליום כפור.

נוהגין שני חשובי הקהל לעמוד אצל הש״ץ ולומר עמו ג״פ.

בִּישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה. וּבִישִׁיבָה שֶׁל־מַטָּה.
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם. וְעַל דַּעַת הַקָּהָל.
אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרְיָנִים:

כָּל נִדְרֵי. וֶאֱסָרֵי. וּשְׁבוּעֵי. וַחֲרָמֵי. וְקוֹנָמֵי. וְקִנּוּסֵי. וְכִנּוּיֵי. דִּנְדַרְנָא. וּדְאִשְׁתְּבַעְנָא. וּדְאַחֲרִימְנָא. וְדַאֲסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא. מִיּוֹם כִּפֻּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפֻּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. בְּכֻלְּהוֹן אִחֲרַטְנָא בְהוֹן. כֻּלְּהוֹן יְהוֹן שָׁרָן. שְׁבִיקִין. שְׁבִיתִין. בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין. לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין: נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי. וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי. וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת: ג״פ

ח״וק וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה: ג״פ

ח׳ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

ק׳ וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: ג״פ

Abendgebet für den Versöhnungstag.

כל (Vorb.) Alle Gelöbnisse, Verzichtungen, Schwüre, Bannformeln oder Versagungen, Büßungen oder als solche geltende Ausdrücke, durch die wir uns Etwas geloben, bekräftigen, uns verpflichten oder uns versagen, von diesem bis zum nächsten, zum Guten uns eingehenden Versöhnungstage, bereuen wir hierdurch, daß sie alle aufgelöst, erlassen und vergeben seien, null und nichtig, ohne Geltung und Bestand. Unsere Gelöbnisse sind keine Gelöbnisse, unsere Versagungen sind keine Versagungen, und unsere Schwüre sind keine Schwüre [1]).

ונסלח (Vorb. u. Gem.) Und es sei verziehen der ganzen Gemeinde der Kinder Jisrael und dem Fremdlinge, der weilt in ihrer Mitte; denn es ist dem ganzen Volke nur aus Vergehen begegnet [2]).

סלח (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieses Volkes nach der Größe Deiner Gnade, und wie Du verziehen hast diesem Volke von Mizrajim bis hierher. Und daselbst [3]) ward gesprochen:

ויאמר (Gem.) Und es sprach der Ewige: Ich habe verziehen nach Deinem Worte!

---

1) Die Formel hat zum Zwecke, etwa in Uebereilung, heftiger Aufwallung, ohne die Erwägung der Ausführbarkeit gethane Schwüre und Gelöbnisse, durch welche sich der Mensch eine Entsagung auferlegt, oder sich zu einer, nur ihn selbst betreffenden Leistung verpflichtet, und die ihm aus dem Gedächtnisse entschwinden könnte, für nichtig zu erklären. Die gewissenhafte Strenge, mit welcher das jüdische Gesetz den Ausspruch der Thorah: „Wenn Jemand ein Gelübde thut dem Ewigen, oder einen Schwur ausspricht, eine Verbindlichkeit sich selbst aufzuerlegen, so soll er sein Wort nicht entweihen; ganz so wie es aus seinem Munde gegangen, soll er thun" (4. M. 30, 3), in der weitesten Ausdehnung festhält, hat die Besorgniß nahe gelegt, daß irgend ein als bindend ausgesprochenes Wort unwissentlich und unabsichtlich in Vergessenheit kommen könnte. So entspringt diese Nichtigkeitserklärung nur aus einem sehr hohen Grade der Gewissenhaftigkeit in der Beziehung des Menschen zu Gott und zu sich selbst. Von einer Auflösung oder Nichtigkeitserklärung von Verpflichtungen hingegen, die bewußt und überlegt übernommen sind, ferner von solchen, die wir anderen Menschen gegenüber auf uns haben, so wie von Eiden, die zur Betheuerung der Wahrheit im Privatverkehr oder vor Gericht geschworen sind, kann keine Rede sein, und hat auf solche die Formel nie Anwendung finden sollen.

2) 4. Mos. 15, 26. 3) 4. Mos. 14, 19. 20.

(Beim Eingang des Sabbath:)

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן:
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל
עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין
אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם
עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר
יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ:
עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא
עַוְלָתָה בּוֹ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן
כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ:
עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹּדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

(Beim Eingang des Sabbath:)

מזמור Psalmlied. Für den Sabbath-Tag. — Schön ist's, dem Ewigen zu danken, und zu spielen Deinem Namen, Höchster! — zu verkünden am Morgen Deine Huld, und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Psalter, mit dem Getön der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, hast Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Hände jubele ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie sehr tief Deine Gedanken. Der Dumme erkennet nicht, und der Thor sieht solches nicht ein: Wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras, und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben, Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie des Reëm, mein Horn, ich bin getränkt mit frischem Oele, und es schauet mein Auge auf meine Laurer, von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er, wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor; gepflanzt im Hause des Ewigen, in den Höfen unseres Gottes blühen sie; noch im Greisenalter sprossen sie, sind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich ist der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ist an ihm.

יי Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger, erheben Ströme ihre Stimme, Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃
קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ק׳ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמַם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

ק׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der uns am Leben erhalten, uns hat dauern und diese Zeit erleben lassen.

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך (Gem.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten, und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte, und reihet die Sterne auf ihren Wachposten am Firmamente, nach seinem Willen. Er schaffet Tag und

וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht, und hat gesondert Tag und Nacht; Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

אהבת Mit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Lehren, und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֺת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ

אמת Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles, und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott, und Keiner außer ihm, und wir sind Jisrael, sein Volk. Er ist es, der uns befreiet aus der Hand der Gewaltherren, unser König, der uns löset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimkommen lässet unseren Widersachern, und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder, unzählbar; der uns erhält im Leben und nicht wanken lässet unsern Fuß; der uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde, und aufrichtet unsere Kraft über all unsre Hasser; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boden der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims, und hinausführte sein Volk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitete seine Kinder durch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte Er. Und es sahen seine Kinder seine Stärke, gaben Lob und sangen Preis seinem Namen, und seine Herrschaft

עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ·

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ

mit willigem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisraels stimmten Dir an ein Lied mit großer Freude, und sie Alle sprachen:

מי „Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?" —

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh. „Dies ist mein Gott!" huben sie an, und sprachen:

יי „Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt, und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines

וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

(Am Sabbath:)

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

חצי קדיש.

Namens willen, und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitze und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt! Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

(Am Sabbath:)

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all' ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen Gott geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage gefeiert und gerastet.

כי Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, daß ihr rein werdet; von allen euren Sünden sollt ihr rein werden vor dem Ewigen.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה· זָכְרֵנוּ לְחַיִּים· מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים· וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים· לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים· מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ· מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי

ארני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. Gedenk' unser zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender; König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; — der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der

דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה· מִי כָמוֹךָ
אַב הָרַחֲמִים · זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים · וְנֶאֱמָן
אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ
כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם
כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז
בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה
שֶּׁבָּרָאתָ׃
וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ

tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil. Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben, in Erbarmen. Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

ובכן So lasse denn kommen, Ewiger, unser Gott, Deine Furcht über alle Deine Geschöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe, und vor Dir sich bücken alle Wesen, und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand, und die Kraft in Deiner Rechten, und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

ובכן Und so gieb denn die Ehre, o Ewiger, Deinem Volke

וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ. וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

den Ruhm den Dich Fürchtenden, und der Hoffnung Zuversicht denen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harrenden, Freude Deinem Lande, und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufkeimen Deines Knechtes David, und das Licht leuchten des Sohnes Jischai's Deines Gesalbten, bald in unsren Tagen.

ובכן Dann werden die Frommen es schauen und sich freuen, und die Getreuen jubeln, und die Geweiheten in Jauchzen frohlocken, und das Laster wird schließen seinen Mund, und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Uebermuthes von der Erde, und wenn Du herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werke auf dem Zijonsberge, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem heiligen Worte: „Herrschen wird der Ewige für alle Zeit, Dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah."

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ · וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לקדושה ולמנוחה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ

קדוש Heilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und kein Gott außer Dir, wie geschrieben steht: „Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte, und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und Du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen (Sabbath- und) Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühne, um an ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und

וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ׃ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ׃ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ׃ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ׃ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה׃ זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה׃ וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ׃ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה׃ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃ כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם׃ מִכֹּל

gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage der Versöhnung. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott erbarmungs- und huldreich bist Du.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten, um meinetwillen, und deine Vergehungen denk' Ich nicht; und es heißt: Ich habe abgelöscht, wie Gewölk, deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Vergehungen. Kehre zurück zu mir, denn Ich habe dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsühnt Er euch, euch zu reinigen; von all euren

חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Heilige uns durch deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreu' uns durch Deine Hülfe; (und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiliget;) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeiht Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschurun's in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir keinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger! König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Jisrael, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Jahre, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Jisrael und den Sühnetag.

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר
וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־
תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ. וְכֹל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל

ותחוינה Und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige unser Gott, und unsrer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir, und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeugungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig. O, verzeichne zum heilvollen Leben alle Genossen Deines Bundes. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen

יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ׃ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שלום Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Volk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens, und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Im Buche des Lebens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, sowie Dein ganzes Volk, das Haus Jisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott,

laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

ח"וק אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

ק' סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

אשמנו (Vorb. u. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Verbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

סרנו (Gem.) Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלֻמוֹת סִתְרֵי כָּל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֶּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

אתה Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Verhüllteste unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

על Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת־רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוְעִידַת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.
Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.
Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und Irrthum.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שֹׁחַד:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb.
Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich.
ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.
על Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand der Bestechung.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch böse Zunge.
Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר־־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת־עֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn.
ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.
על Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת־שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר־־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um der Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß.

Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

ועל Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

*וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין·
סְקִילָה· שְׂרֵפָה· הֶרֶג· וְחֶנֶק· עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל
מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה· בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה· וּבֵין שֶׁאֵין

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären, die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offen-

---

*בפפ"ד ובקצת קהלות אשכנז אומרין כסדר זה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם תָּלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם·
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:

בָּהּ קוּם עֲשֵׂה · אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · אֶת־־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם · וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר · הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ · וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם · לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי · וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי · עָפָר אֲנִי בְּחַיַּי · קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי · הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה · יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד · וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bekannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael, und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

אלהי Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Nichts, und nun ich in's Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wieviel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth, voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott, daß ich fürder nicht sündige, und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

(Am Sabbath.)

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

(Am Sabbath:)

ויכלו Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Vollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und feierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm feierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ק׳ מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ברוך (Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Schöpfer des Himmels und der Erden, —

מגן (Gem.) Schirm der Ahnen durch seine Verheißung, der die Todten belebt durch seinen Ausspruch, der heilige König, dem Keiner gleicht, der Ruhe bereitet seinem Volke an seinem heiligen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Jisrael) hat Er Wohlgefallen, daß Er Ruhe ihnen bereitet. Vor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrfurcht und Scheu, und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet, und den siebenten Tag gesegnet, und in Heiligkeit Ruhe bereitet dem Volke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswerk.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute, und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läut're unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger der heiligt den Sabbath!

פותחין הארון· ע"פ תשר"ק עד אות נ' אחר התיבות יעלה ויבוא ויראה.

ה' יַעֲלֶה תַחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא צְדָקָה מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה פִּדְיוֹנֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה עֲתִירָתֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא סְלִיחָה מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ. עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה אֶנְקָתֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ. עַד עָרֶב:

סוגרין הארון·

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

חזן *שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה. עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ:

קהל יָבוֹא כָל־בָּשָׂר. לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ:

יעלה תחנוננו (Vorb.) Aufsteig' unser Flehen vom Abend,
Und vor ihn komm' unser Ruf vom Morgen,
Und es erscheine unser Gebet bis zum Abend.

Aufsteig' unsere Stimme vom Abend,
Und vor ihn komme Rechtfertigung vom Morgen,
Und es erscheine unsere Erlösung bis zum Abend.

יעלה עתירתנו Aufsteig' unser Büßen vom Abend,
Und Verzeihung komme vom Morgen,
Und es erscheine unserer Beklommenheit Ruf bis zum Abend.

Aufsteig' unser angstvoll Stöhnen vom Abend,
Und es komme vor Dich vom Morgen,
Und erscheine uns gewährt bis zum Abend.

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

שומע Hörer des Gebets! Zu Dir kommt alles Fleisch.
Mög' alles Fleisch kommen, sich vor Dir zu bücken, Ewiger!

(In manchen Gemeinden werden statt der oben stehenden diese Verse abwechselnd vom Vorbeter und Gemeinde gebetet.)

*שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה. עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבוֹא כָל־

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ:
יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי. וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ:
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה. נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ:
בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה. הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ:
הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ. הָעוֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת:
שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ:
בָּרְכוּ יְיָ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ. לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ:
בָּרְכוּ יְיָ כָּל־צְבָאָיו. מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ:
בָּרְכוּ יְיָ כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ:
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. וְכָל קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:
יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד. הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ:
כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא. הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו:
נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת־שְׁמֶךָ עַל־חַסְדְּךָ וְעַל־אֲמִתֶּךָ. כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ:

בָּשָׂר. לְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ: כָּל־הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ וִיזַמְּרוּ לָךְ. יְזַמְּרוּ שִׁמְךָ סֶלָה: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ. זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים. זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה. נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ. נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל

Vor Dir, Ewiger, unser Gott! mögen sie niederknieen und hinfallen, und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis darbringen.

Mögen sie kommen und sich bücken vor Dir, Herr! und Ehre geben Deinem Namen.

Kommet! bücken wir uns und beugen wir uns, senken das Knie vor dem Ewigen, unserem Schöpfer!

Gehet ein in seine Thore mit Dank, in seine Vorhöfe mit Lobgesang, danket ihm, preiset seinen Namen!

Auf, preiset den Ewigen, all ihr Knechte des Ewigen, die im Gotteshause stehen in den Nächten!

Erhebet eure Hände zum Heiligthume und preiset den Ewigen.

Segnet den Ewigen, ihr seine Boten, Helden der Kraft, die vollführen sein Wort, zu gehorchen der Stimme seines Wortes.

Segnet den Ewigen, ihr all seine Schaaren, seine Diener, die seinen Willen vollbringen.

Segnet den Ewigen, ihr all seine Werke, in allen Orten seines Waltens. Segne, meine Seele, den Ewigen.

Segne, meine Seele! den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen.

Ewiger, mein Gott! Du bist sehr groß, Glanz und Majestät ist Dein Gewand.

Wenn ich den Namen des Ewigen anrufe, bringet die Verherrlichung unserem Gotte.

Lasset uns eingehen in seine Wohnstätten, uns bücken vor dem Schemel seiner Füße.

Wir wollen uns bücken vor Deinem heiligen Tempel, und danken Deinem Namen für Deine Huld und Treue; denn Du hast über Deinen ganzen Namen hinaus verherrlicht Deine Verheißung.

קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת־
שְׁמֶךָ עַל־חַסְדְּךָ וְעַל־אֲמִתֶּךָ. כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ
אִמְרָתֶךָ׃ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד. הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃

וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ. אַף־אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדשִׁים:
כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ. יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים:
אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד־קְדשִׁים רַבָּה. וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו:
יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ. וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ:
לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד. כִּי־כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל
לְרֹאשׁ:
כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ. וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ:
כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעשֵׂה נִפְלָאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:
כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ:
גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
עשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר. וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר:
אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא
תְהִלֹּת עשֵׂה־פֶלֶא:

יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה. כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם
וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ. גָּדוֹל אַתָּה
וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה. תָּעֹז יָדְךָ
תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד. כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל לְרֹאשׁ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה.
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ.

Und es bekennen die Himmel Deine Wunder, Ewiger! auch Deine Treue in der Schaar der Heiligen.

Denn wer im Gewölk stellet sich dem Ewigen gleich, ist dem Ewigen ähnlich unter den Söhnen der Mächtigen?

Gott, verherrlicht im Rathe der Heiligen hoch, und furchtbar über Alles rings um ihn!

Ewiger, Gott der Schaaren! Wer ist Dir gleich, Gottstarker! und wie Deine Treue, die Dich umringet!

Dein, Ewiger! ist die Größe und die Stärke, der Ruhm, der Sieg und der Glanz, ja Alles im Himmel und auf Erden, Dein, Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebt über Alles als Haupt.

Denn groß über die Himmel hinaus ist Deine Huld, und bis zu den Wolken Deine Treue.

Denn groß bist Du und vollbringest Wunder, Du, Gott, allein.

Denn groß ist der Ewige und sehr gerühmt, furchtbar ist Er über alle Götter.

Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, in der Stadt unseres Gottes, seinem heiligen Berge.

Groß ist unser Herr, und reich an Kraft, seiner Vernunft keine Grenze.

Denn ein großer Gott ist der Ewige, und ein König groß über alle Götter.

Er thut Großes unerforschlich und Wunder ohne Zahl.

Keiner ist wie Du unter Göttern, Herr! und nichts gleicht Deinen Werken.

Wer ist unter Gewaltigen Dir gleich, wer Dir gleich, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben im Lobliede, Wunderthäter.

הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרְכוּ יְיָ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ. לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ. בָּרְכוּ יְיָ כָּל־צְבָאָיו. מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְיָ כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ: בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. וְכָל קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ
לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא:
מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה. כִּי בְכָל־חַכְמֵי
הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ:
מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ. גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה:
לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה. תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:
לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לָיְלָה. אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ:
לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אָרֶץ. תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם:
אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ. קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם:
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל. אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן:
אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם. שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמָּיִם:
אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן. תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים:
אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד. בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:
אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ:

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ. וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לָיְלָה. אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אָרֶץ. תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ. קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם:

Wer ist, Gott, wie Du, der Schuld verzeihet und hinweggehet über Missethat für den Rest seines Erben; Er hält nicht für immer fest seinen Zorn; denn Wohlgefallen an Gnade hat Er.

Wer sollte Dich nicht fürchten, König der Völker; denn Dir ja geziemt es; denn unter all den Weisen der Völker und in all ihren Reichen giebt es Keinen Dir gleich!

Keiner ist Dir gleich, Ewiger! Groß bist Du und groß Dein Name in Stärke,

Dein ist der Arm mit Stärke. Mächtig ist Deine Hand, hocherhaben Deine Rechte.

Dein ist der Tag, Dein ist die Nacht; Du hast bereitet Leuchten und Sonne.

Dein ist der Himmel, Dein auch die Erde, das Erdenrund und seine Fülle — Du hast sie gegründet.

Du hast aufgestellt all die Marken der Erde, Sommer und Winter — Du hast sie gebildet.

Du hast gespalten Quell und Bach, Du ausgetrocknet starkfluthende Ströme.

Du hast zerstückt in Deiner Macht das Meer, zerbrochen die Häupter der Ungethüme über den Wassern.

Du hast zerschmettert die Häupter des Lewiathan, giebst ihn zur Speise dem Volke der Steppenbewohner.

Die wir zusammen süße Zwiesprach pflegen, in's Gotteshaus gehen im Volksgewühle.

Dem das Meer gehört und Er hat es gemacht, und das Trockne haben seine Hände gebildet.

In dessen Hand die Tiefen der Erde, und die Ausbeute der Berge ist sein.

In dessen Hand die Seele alles Lebendigen, und der Odem von dem Fleische eines jeglichen Menschen.

אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם. שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־
הַמָּיִם: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ:

הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל־עֲמָלָךְ:
הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָתָנוּ עַל שִׁמְךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ. כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ:
לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:
כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
ח׳ יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. ק׳ אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:

מיוסד ע"פ א"ב.

ח׳ יְיָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. ק׳ בְּמַּיִת שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים: ח׳ גֹּשׁוּ נָא אֵלַי בִּדְבָרִים עֲרֵבִים. ק׳ דִּרְשׁוּנִי וִחְיוּ יָמִים רַבִּים: ח׳ הֲלֹא דְבָרֶיךָ לְעוֹלָם נִצָּבִים. ק׳ וּבָם אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִקְרָבִים: ח׳ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. ק׳ חָנֵּנוּ כַּחֲסָדֶיךָ הַמְרֻבִּים: ח׳ טוֹב אַתָּה לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. ק׳ יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: ח׳ כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמִיתַת חַיָּבִים. ק׳ לָכֵן אָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים ח׳ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּמַחֲנוֹת כְּרוּבִים. ק׳ נַקְּנוּ מֵחֵטְא וּמֵחִיּוּבִים: ח׳ סְלַח נָא כִּי פְשָׁעֵינוּ רַבִּים. ק׳ עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים הַחֲצוּבִים: ח׳ פִּתְחֵי תְשׁוּבָה לְבַל יִהְיוּ נִשְׁלָבִים. ק׳ צַעֲקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ יִהְיוּ נִקְשָׁבִים: ח׳ קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ חוֹצֵב לֶהָבִים. ק׳ רְצֵנוּ כְּעוֹלוֹת פָּרִים וּכְשָׂבִים: ח׳ שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׂבִים. ק׳ תְּמוּכִים בְּטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
ח׳ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים: ק׳ וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: ח׳ אַתָּה הוּא יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם.

הנשמה Der Odem ist Dein, und der Leib Dein Werk, o schone Dein Gebild! Der Odem ist Dein und der Leib — Dein, Ewiger, o thu' um Deines Namens willen. Wir kommen um Deines Namens willen, Ewiger! thu' um Deines Namens willen; um die Herrlichkeit Deines Namens; denn erbarmender und gnädiger Gott ist Dein Name. Um Deines Names willen, Ewiger! verzeih' unsere Schuld, obwohl sie groß ist.

Denn nicht unserer frommen Werke wegen legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern wegen Deines großen Erbarmens.

Ewiger, Gott der Heerschaaren, thronend über Cherubim, Du bist Gott allein!

יו (Vorb. u. Gem.) Der thront ob Cherubim, Herr Zebaoth!
„Kehrt um, Abtrünn'ge!" lautet Dein Gebot.
O nahet mir mit holdem Beterwort,
O suchet mich, gewinnet Lebens Hort.

Dein Wort, o Herr! besteht, so lang die Welt;
Darauf ist unser Hoffen festgestellt.
Zu Heil und Leben wolle unser denken,
Nach Deiner großen Huld uns Gnade schenken.

טוב Mild nimmst die Bösen Du, wie Gute, an,
Die Rechte offen, Reu'ge zu empfahn.
Du willst es nicht daß schuldbedeckt wir sterben;
Drum früh und spät um Deine Huld wir werben.

O König, dem Cherubim im Verein
Lobsingen, sprich von Sünd' und Schuld uns rein!
Trotz unsrer Sündenlast woll' uns verzeih'n,
Um Felsenfeste[1]) uns Gehör verleih'n.

פתחי Der Buße Pforten seien nicht verschlossen,
Und unserm Flehensruf Dein Ohr erschlossen.
Wir nahen Dir, von dem aus Blitze zünden,
Laß Gunst vor Dir, den Opfern gleich, uns finden.
Sieh Greis' und Jünglinge zu Dir bekehrt,
Gelehnt auf Dein Erbarmen, treu bewährt.

כי (Gem.) Ja auf Dein unendliches Erbarmen vertrauen wir, und auf Deine Huldbezeugungen stützen wir uns, und auf Deine Verzeihung harren wir, und auf Deine Hülfe hoffen wir. Du bist es ja, o König, der Gnade zu zeigen liebt seit Anbeginn, der

1) Die im Glauben starken Erzväter.

מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטַּאת יְרֵאָיו: ק׳ כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: ח׳ אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל הַר סִינַי. וְהֶרְאֵיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: ק׳ אָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: ח׳ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב. וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: ק׳ וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ. ח׳ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

ח׳ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. ק׳ וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ:

ח׳ גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. ק׳ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־

hinwegführt seines Volkes Sünden, und entfernt die Vergehungen der ihn Fürchtenden, der den Bund geschlossen mit den frühesten und den Schwur hält den spätesten Geschlechtern. Du bist es, der Du Dich herabließest in der Wolke Deines Glanzes auf den Berg Sinai, und die Wege Deiner Güte hast Du dem Moscheh, Deinem Knechte offenbart, die Bahnen Deines Gnadenwaltens hast Du ihm enthüllt, und ihm kund gethan, daß Du ein erbarmender, gnädiger Gott bist, langmüthig, reich an Huld und der in Fülle Gnade übt, nnd die ganze Welt leitet durch seines Erbarmens Walten. Und so heißt es ja: Und Er sprach: Ich werde meine ganze Güte an deinem Antlitze vorüberziehen lassen, und anrufen den Namen des Ewigen vor Dir, und Gnade gönnen Dem, den ich begnaden will, und mich erbarmen Deß, dem ich Erbarmen zuwenden will.

אל (Gem.) O Gott! Langmüthig bist Du, und des Erbarmens Herr ist Dein Name, und den Weg reuiger Rückkehr zu Dir hast Du uns gezeigt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden, der ewig neuen, denke heut wie an jedem Tage den

יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: ח׳ תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. ק׳ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: ח׳ בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. ק׳ כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: ח׳ מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. ק׳ כְּמוֹ בְתוֹרָתְךָ כָּתוּב: ח׳ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחְסֶה וְנִתְלוֹנָן. ק׳ כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: ח׳ תַּעֲבוֹר עַל־פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. ק׳ כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: ח׳ תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. ק׳ כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָֹה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָֹה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

Sprößlingen Deiner Getreuen. Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist ja der Herr des Erbarmens. Betend und flehend sieh' uns Dir nah'n, wie dem Demüthigen [1]) in der Vorzeit Du es kund gethan. Und im Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen ruh'n, wie damals, da Du ihm in der Wolke Dich kund wolltest thun. Vergieb Schuld und lösche ab Vergehen, wie damals, da vor Dir Du ihn ließest stehen. Hör' unser Flehen und vernimm von uns das Wort, wie damals, als er rief den Namen des Ewigen, und so ward gesprochen dort:

ויעבר (Gem.) Als vorüberzog der Ewige an ihm vorbei, da rief er:

יי Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft [2])!

1) Moscheh. 2) 2. Mos. 34, 5–7.

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃
סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

*אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלֵנוּ תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשַׁוְּעֵנוּ אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאֵנוּ יָדֵינוּ אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃ שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא וְחָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ׃ יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ בֹּקֶר נַעֲרָךְ לְךָ וּנְצַפֶּה׃ כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְיָ וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃ כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃

וסלחת So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein. — Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König, denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden. —

---

* (In Frankfurt a. M. und manchen Gemeinden werden statt der oben befindlichen Verse diese gebetet.)

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ. בְּצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃ לַאדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מָרַדְנוּ בוֹ׃ וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וּלְכָל־פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בָךְ וּנְתַתָּם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְרִחֲמוּם׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְשָׁמַעְתָּ

לַיָי הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

חזן מיוסד ע"פ א"ב.

סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאֻמֶּךָ.
לַעֲוֹן בָּנֶיךָ בַּל יֶחֱרֶה זַעְמֶךָ:
סְלַח נָא גְעוּלִים וְיִחְיוּ מִמְּקוֹר עִמֶּךָ.
לַעֲוֹן דְּגָלֶיךָ שָׂא וְתִנָּחֵם כִּנְאֻמֶךָ:

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

סלח (Vorb.) Verzeih', Herr, Deiner Schaar, Vergeh'n und Fehle nimm,
Ob Deiner Kinder Schuld entbrenne nicht Dein Grimm!
Verzeih' unwürd'ges Thun, laß leben sie durch Dich,
Vergieb den Dir Getreu'n und mild das Urtheil sprich!

וְסָלַחְתָּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:
הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כְּרִשׁוּמֶךָ.
לַעֲוֹן וָפֶשַׁע מְחַל לְמַעַן שְׁמֶךָ:
סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לִבְרוּאֵי לִשְׁמֶךָ.
לַעֲוֹן חַטָּאֵימוֹ חַטֵּא בִּנְדִיבַת גִּשְׁמֶךָ:
סְלַח נָא טֶפֶשׁ טִפְלוּת רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.
לַעֲוֹן יְדִידֶיךָ יְבֻקַּשׁ וְאֵינֶנּוּ כְּנַאֲמֶךָ:
סְלַח נָא כַּחַשׁ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעֻמֶּךָ.
לַעֲוֹן לְקוֹיֶיךָ כַּפֵּר בְּטוּב טַעֲמֶךָ:
סְלַח נָא מְרִי מְיַחֲלֶיךָ וּמְיַחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמֶךָ.
לַעֲוֹן נִדָּחִים מְחֵה. וּבְנֵה אוּלָמֶךָ:
סְלַח נָא סְלוּפָם וְגוֹנְנָם בְּסֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן עֲבָדֶיךָ עַלֵּם וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוּמֶךָ:
סְלַח נָא פֶּן יֵעָנְשׁוּ מִמְּרוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן צֹאנְךָ שַׁכַּח וְהִיא תְהִלָּתְךָ וְרוֹמְמֶךָ:

Verzeih'! Bekennend sich hier Alle voller Reue,
Vergieb Unthat, Vergehn, um Deines Namens Treue!
Verzeih' Irrwahn und Fehl mit Deinem Dienst Betrauten.
Daß, sühnend sie von Schuld, der Gnade Güsse thauten!
Verzeih', was Thorensinn und Frevel sich vermessen!
Suchst Du des Lieblings Schuld, o wäre sie vergessen!
Verzeih die Lüge der in Demuth Dir Gebeugten,
Der Dir Gehör'gen Fehl, — in Gnaden, mildgeneigten
Verzeih Dein Harrenden, bezeugend Dich der Welt,
Lösch der Versprengten Trotz, und baue neu Dein Zelt.
Verzeih der Blindheit Wahn! Schirm' uns mit Friedensfülle,
Verbirg der Knechte Schuld, und schonend sie verhülle.
Verzeih! daß Strafe nicht sie treff' aus Deinen Höh'n!
Vergiß der Heerde Schuld! Das ist Dein Schmuck, so schön!

סְלַח נָא קְלוֹנָם וַחֲמוֹל עֲלֵימוֹ מִמְּרוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן רְחוּמֶיךָ תִּשָּׂא מִלְּצוֹדָם בְּחֶרְמֶךָ:
סְלַח נָא שֶׁמֶץ תַּעְתּוּעַ תְּעוּב רְחוּמֶיךָ.
לַעֲוֹן תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְהוָֹה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָֹה:

Verzeih die Schmach! O mild aus Deinen Himmeln siehe,
Vergieb den Theuren, daß nicht Straf' in's Netz sie ziehe!
Verzeih der Freunde Fehl, unwürd'gen Sündenfleck,
Den Dir Getreu'n voll Huld spül' jeden Makel weg!

אל (Gem.) Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachsichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allem Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnadennamen anzurufen[1]), denk' uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kund gemacht dem Demuthreichen[2]) in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

---

1) Die hier bald folgenden Bibelverse; „Ewiger, Ewiger — Gott, barmherzig u. s. w." (2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung dreizehn — Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18) als die „Wege Gottes" offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er auf's neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei uns als Eingang oder Schluß vieler Gebete häufig wieder.

2) Moscheh.

וַיַּעֲבֹר יְהוָֹה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָֹה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ:

כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

*לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ בְּצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ: וִיהִי יְיָ מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

ויעבר (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

יי Ewiger, Ewiger — Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft. —

וסלחת So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld, und setz' uns als Erbe ein. Verzeih' uns, unser Vater, denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König, denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

(In Frankfurt a. M. u. manchen Gemeinden werden statt der oben befindlichen Verse diese gebetet.)

*אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל־חָי: יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמָד־לָנוּ בְּעֵת צָרָה: לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאנוּ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂינוּ: קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ: שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה:

לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

עקדה. מיוסד ע"פ תשר"ק כפול.

תְּמַת צוּרִים וַחֲסָדָם. תִּזְכּוֹר לְנִינֵי מוֹלָדָם. שִׁבְתָּם בְּגֵיא מַפְחִידָם. שְׁפוּטִים בְּרֹעַ מַעְבָּדָם: רֶשַׁע אִם סָרַח. רְדוּתָם בְּכֹבֶד טֹרַח. קִיּוּם בְּרִית אֶזְרָח. קוֹל קוֹרֵא בַּעֲדָם יִצְרָח: צִיצוֹ לְהַעֲלוֹת כְּפָקַד. צִוּוּי עֲשׂוֹת שָׁקַד. פָּעַל מִזְבֵּחַ וְשָׁם תּוֹקַד. פְּרִי בִטְנוֹ כְּכֶבֶשׂ עָקַד: עָלְצוּ שְׁנֵיהֶם בְּאָמְנָךְ. עוֹקֵד וְעָקוּד עֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ: סָח בֵּן לְהוֹרוֹ כְּפוֹת אַבָּא לְבִנְךָ. סֶלֶף פֶּן יֶאֱרַע וְיִפָּסֵל

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

תמת Der Väter Frömmigkeit und lautres Walten
Woll' ihren Sprossen im Gedächtniß halten,
Wenn sie im Kreise ihrer Aengst'ger weilen,
Wenn ihrer Sünden Strafen sie ereilen.

Wenn frevles Thun, gedieh'n zum Uebermaß,
Sie beugt in's Joch ohn' Unterlaß,
Der Bund mit ihrem Stammeshort
Tret' auf und nehme laut das Wort!

ציצו Als seinen Sproß zu opfern Du geheißen,
Wie wollt' er Deines Wortes sich befleißen.
Er bauet den Altar, als Opferbrand
Verglühen soll sein Kind, das wie ein Lamm er band.

Des Glaubens Treu läßt Beide sie nicht ruhn.
Sie wollen freudig Deinen Willen thun.
Der Sohn zum Vater: „Binde fest mich!" spricht,
Daß nicht Dein Opfer fehle seiner Pflicht.

קָרְבָּנְךָ: נְתָנוֹ עַל הַמַּעֲרֶכֶת. נָטַל בְּיָדוֹ הַמִּתְהַפֶּכֶת.
מִמָּרוֹם לוּלֵי הִקְשִׁיב סֶבֶרֶת. מִהֵר לְשָׁחְטוֹ וְלֹא אִטֵּט
מִמְּלָאכֶת: לְשֵׁם שְׁנֵיהֶם בְּעוֹדָם. לָמוֹ נִשְׁבַּעְתָּ בְּמַעֲמָדָם:
בְּעֵת בְּנֵיהֶם יְקַלְקְלוּ מַעְבָּדָם. כְּפִיפַת־רַךְ יִזָּכֵר־־לָמוֹ
לְסַעֲדָם: יָהּ רְאֵה וְהַבִּיטָה. יַד בְּנֵיהֶם כִּי לִמְאֹד מָטָה:
טְרוּדִים תַּחַת עֹל מוֹטָה. טוֹרְדֵיהֶם נָמוּ אֵין עוֹד לָמוֹ
פְּלֵטָה: חַי רוֹכֵב שְׁבָעָה. חֹק זָכוֹר וּבְרִית שְׁבוּעָה: זָרֵז
קֵץ וְהָחִישׁ יְשׁוּעָה. זָרִים כִּי אָמְרוּ אֵין עוֹד לָמוֹ יְשׁוּעָה:
וְאִם חוֹבוֹת עָצְמוּ. וּפְשָׁעִים הֶעֱצָמוּ. הֲמוֹן מֵעֶיךָ עָלֵינוּ
יֶהֱמוּ. הֵן רַחֲמֶיךָ אוֹתָנוּ יְקַדְּמוּ: דָּרְשֵׁנוּ נָא וּפָקְדֵנוּ
מִשְּׁמֵי שְׁחָק. דִּקְדּוּקֵי עֲנִיּוּת הָסֵר מֵעַמְּךָ וְרַב

נתנו Hin auf die Holzschicht er ihn legt,
Schon sich der Stahl zum Streiche regt,
Wenn nicht der Ruf aus Höhen klang,
Und hemmte des Gehorsams Drang.

Und Beiden, als sie standen dort,
Schworst Du den Eid an heil'gem Ort.
Wenn Dich der Sprossen Frevel kränken,
Des Zarten, der sich beugte, wolle denken.

יה O Herr! sieh' an, die Hand erschlafft
Der Deinen, ach! ohn' alle Kraft.
Sie beugt das Joch der Frohn; es spricht
Der Dränger Mund: Nein, Rettung giebt es nicht!

Der ewig lebt und in den Himmeln weilt,
O denk' des Schwurs, den Du ertheilt!
Laß schnell die Zeit der Rettung kommen,
Schon höhnt der Feind: „Es giebt nicht Heil und Frommen."

ואם Und wenn die Sünde mächtig schwoll,
Wenn unserer Frevel Maaß ist voll,
Dann laß sich Dein Erbarmen regen,
Dann komm' uns Deine Huld entgegen.

Aus Himmels Höhen gnädig auf uns blicke,
Bewahr' uns, daß nicht Noth und Mangel drücke.

דְּחַק: גַּלֵּה מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ וְאוֹיְבֵנוּ תְּרַחֵק. גְּאֻלָּה לְעַמְּךָ
תָּחִישׁ וְאַתָּה יְיָ אַל תִּרְחָק: כָּלָה בְשָׂרֵנוּ וְעוֹרֵנוּ מֵרוֹב
אֲנָחוֹת. בְּלִי שַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט וַהֲנָחוֹת: אָדוֹן נַהֲלֵנוּ עַל
מֵי מְנוּחוֹת. אֵלֶיךָ נַפִּיל תְּחִנָּתֵנוּ כִּי לְךָ הָרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת:

*אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם
כָּל־בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ
לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.
וַיֵּרֶד יְהוָֹה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָֹה:
וַיַּעֲבֹר יְהוָֹה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

**יְהוָֹה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן
וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:**

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:
סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ:
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

Erglänz' in Deiner Macht, die Feinde zwinge!
O sei nicht fern! Schnell Heil den Deinen bringe.

כלה Es schwindet Leib und Leben uns im Leide,
Fern bleibt uns Ruh' und Rast und Fried' und Freude.
Leit' uns an sanfter Fluth, auf ebnem Pfade.
Dich rufen wir; Dein ist die Mild' und Gnade!

*) Uebersetzung S. 51.

*טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: טוֹב יְיָ לְקֹוָו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ: טוֹב יְיָ לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה. וְיוֹדֵעַ חוֹסֵי־בוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְעַד דּוֹר וָדוֹר אֱמוּנָתוֹ: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ. מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: טוֹב וְיָשָׁר יְיָ. עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת יְיָ: הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ: הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ

(In Frankfurt a. M. und manchen Gemeinden werden statt der oben befindlichen Verse diese gebetet.)

*טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: טוֹב יְיָ לְקֹוָו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ: טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת יְיָ: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: טוֹב וְיָשָׁר יְיָ. עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְעַד דּוֹר וָדוֹר אֱמוּנָתוֹ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ. זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ. יִמְחַץ וְיָדָיו תִּרְפֶּינָה: רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה וכו׳.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

ח״וק דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ. לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

ח״וק לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ. עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ. דַּלִּים וְרֵקִים:

(In den meisten Gemeinden hier sogleich תעלה ארוכה.)

מיוסד ע״פ א״ב מרובע בכל חרוז.

אָמְנָם אֲשָׁמֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר. אַנְחוֹת דּוֹרֵנוּ רַבּוּ מִלְּדַבֵּר. אֲשֶׁר לֹא הִקְשַׁבְנוּ גְּעָרָה כְּמֵבִין. אֲפָפוּנוּ מַכּוֹת כִּכְסִיל הֻזַּדְנוּ: דרכך בְּדַבֶּרְךָ לָנוּ שׁוּבָה פָּנֵינוּ הִסְתַּרְנוּ. בְּמִרְמָה בִּקַּשְׁנוּ וְאֵלֶיךָ לֹא שַׁבְנוּ: בְּטוֹב לֹא דְרַשְׁנוּךָ. בְּרֹב כֹּל שְׁכַחְנוּךָ. בְּעֵת הַצַּר לָנוּ אֵיךְ תִּמָּצֵא: למענך גְּבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֹא. גְּדוּעֵי זְרוֹעַ בְּפֹעַל

דרכך Deine Weise, unser Gott, ist Langmuth
Gegen Gute und Böse. Und das ist Dein Ruhm.

למענך Um Deinetwillen, Gott, thu', nicht um unsertwillen.
Sieh wie hier wir stehen, arm an Verdienst und leer.

(In den meisten Gemeinden wird dies Stück nicht gebetet.)

אמנם Fürwahr! Unsere Verschuldungen sind unzählbar, die Seufzer unseres Geschlechtes nicht auszusprechen. Da wir Deiner Mahnung nicht horchten mit verständigem Sinn, umringen uns Schläge, die wir durch thörichten Trotz verdient. Als Du sprachst: Kehr' um, verbargen wir unser Antlitz, nur heuchlerisch suchten wir Dich, und bekehrten uns nicht zu Dir. Im Glücke suchten wir Dich nicht auf, in der Fülle aller Güter vergaßen wir Dich. Wie sollten wir in der Zeit unserer Bedrängniß Dich finden?

גבורות Wir haben keine Verdienste, kraft deren wir Dir nahen. Als wären die Arme uns abgehauen im frommen Dienste, sind wir beschämt, wenn

בְּתֵת שָׂכָר כְּשֵׁנוּ. גָּמַרְנוּ וְאָכַלְנוּ צִדְקַת אֲבוֹתֵינוּ. גַּם קֶרֶן גַּם פְּרִי לֹא מָלְאוּ סָפֶק: דרכך דְּכְאוּ מֶנּוּ שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה. דּוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ בְּכֹחַ וּגְבוּרָה. דּוֹבְרֵי בְגַאֲוָה נַעֲשֵׂינוּ עֲשֵׂה לָנוּ כְּרַחֲמֶיךָ. דְּחֵה מִשְׁפַּט חֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת: למענך הוּרַקְנוּ וְהֻצַּגְנוּ כְּקַשׁ מִדָּגָן. הָיִינוּ כַּמּוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאָסְפוֹ. הֲלֹא בְהִלָּקְחָה דָגָן בְּעִתּוֹ. הֻצַּת לְשׁוֹן אֵשׁ כְּקַשׁ הַיָּבֵשׁ: דרכך וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק. וּמַה נֹּאמַר וְיוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֵינוּ. וּמִי בַּעַל דְּבָרִים יְדַבֵּר צַחוֹת. וּבְפִתְחוֹן פִּיו לֹא יִכָּלֵם: למענך

בקצת קהלות מוסיפין זה.

זֶה דַּרְכֵּנוּ כֶּסֶל נַחֲלְנוּ אִוֶּלֶת. וְדִים חוֹטְאִים זוֹלְלִים וְסוֹבְאִים. וְכִיתִי לְבִי מִי יוּכַל שִׂיחַ זֶרַע קְבוּרַת רֶחֶם בָּא וְהוֹלֵךְ בַּהֶבֶל: דרכך חָוּוֹת וּמוֹפֵת הָיִינוּ בָּאָרֶץ. חֲתוּמֵי בְאוֹת בְּרִית וְחֻקִּים יְשָׁרִים. חֲשַׁבְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ בָּנִים לְאֵל חָי. חִלַּלְנוּ וְנִקְרֵאנוּ אִם טְמֵאַת הַשֵּׁם: למענך טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע. טֶרֶם לֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. טֶרֶף לֹא לָנוּ נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ. טֻבַּחְנוּ רַב וְצָעִיר כִּבְלִיעַת דָּגִים: דרכך יָהּ בְּדַלּוּתֵנוּ צְדָקָה חוֹנַנְתָּנוּ. יָד בָּנוּ הֶחֱזַקְתָּ בְּעֵת מָטָה יָדֵנוּ. יְדַעְתָּנוּ זֹאת עֲשׂוּ וִחְיוּ. יָדַיִם לֹא חָלוּ בָנוּ כַּהֲפוּכַת רָגַע: למענך

Du den Lohn ertheilst. Wir haben die Verdienste der Väter aufgezehrt, und Grundstamm nebst Zins reichen für den Brauch nicht hin. Die anmuthigsten Erscheinungen [1]) sind im Drange uns entschwunden, die an Deine Pforten klopfen durften mit Kraft und Stärke. Nun könnten wir nur mit frechem Trotze fordern. Darum üb' an uns Erbarmen, und wehr' uns ab das Gericht, das kreisende Schwert [2]).

הורקנו Ausgeleert stehen wir da wie Stroh ohne Korn, wie Spreu, die Keiner aufzuraffen achtet; wenn die Frucht zur Zeit ist hinweggebracht, frißt nicht der Flamme Zunge die dürre Stoppel? — Was sollen wir reden? wie uns rechtfertigen? Was sprechen, das wohlgefällig unseren Lippen entströmte? Wer ist so des Wortes Meister, daß er Schönes redete, und nicht beschämt verstummte, wie er aufthut den Mund? —

1) Die Frommen in Israel
2) Die Strafe Gottes.

תַּעֲלֶה אֲרוּכָה לְעָלֶה נִדָּף. תְּנַחֵם עַל עָפָר
וָאֵפֶר. תַּשְׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתָחֹן מַעֲשֶׂיךָ. תֵּרֶא
כִּי אֵין אִישׁ עֹשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה:

*אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר
וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת)
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְהוָֹה בֶּעָנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָֹה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָֹה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָֹה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן
וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ:
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

תעלה Laß Heilung keimen dem verwehten Blatte,
O habe Mitleid mit Staub und Asche.
Wirf hinweg unsere Sünden, und schau' schonend auf Dein Werk.
Sieh, kein Mann ist da, der für uns einstehet. Thue Du mit uns der Gnade Werk!

---

*) Uebersetzung S. 51.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל. אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים:

(In einigen Gemeinden wird hier sogleich זכר רחמיך begonnen.)

וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה. אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ:

ק׳ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר

ואתה (Gem.) Und Du bist heilig, thronend unter den Lobgesängen Israels. Ja, Du bist, und Deine Jahre enden nicht. Du wirst aufstehen, Dich Zijons erbarmen, denn Zeit ist, es zu begnadigen, denn gekommen ist die festgesetzte Zeit. Opfer Gottes ist ein gebrochenes Gemüth; ein gebrochenes, zerknirschtes Gemüth, Gott, verschmähst Du nicht. Erweise in Deiner Gnade Zijon Gutes, baue auf die Mauern Jeruschalajims. Dann wirst Du Gefallen haben an frommen Opfern, an Brand- und Ganzopfern; dann sollen Farren auf Deinen Altar kommen.

ועתה Und nun, o Ewiger, Du bist unser Vater; wir sind der Thon und Du der Bildner, und das Werk Deiner Hand sind wir alle. Du, Ewiger, wirst nicht fern halten Dein Erbarmen von uns; Deine Huld und Treue werden uns immer bewahren,

וכור (Gem.) Gedenke Deines Erbarmens, Ewiger! und Deiner Gnaden, denn sie sind von Ewigkeit her. Gedenk' uns nicht die Sünden der Früheren; eilends mög' uns entgegen kommen Dein Erbarmen; denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewiger! in der Deinem Volke zugewandten Huld, such' uns heim mit

עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת־יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם. וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

Deiner Hülfe. Gedenke Deiner Gemeinde, die Du Dir geeignet in der Vorzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes, des Zijonsberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk', Ewiger, der Zuneigung zu Jeruschalajim, der Liebe zu Zijon vergiß nicht ewiglich. Gedenk', Ewiger! den Söhnen Edoms den Tag Jeruschalajims, jenen, die sprachen: Wühlet, wühlet bis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zijons erbarmen; denn es ist Zeit, es zu begnadigen; denn die Frist ist gekommen. Gedenke dem Abraham, Jizchak und Jisrael, Deinen Knechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und sprachest zu ihnen: Mehren will ich euren Samen, wie die Sterne des Himmels; und dieses ganze Land, das ich verheißen, werd' ich geben eurem Samen, daß sie es besitzen auf ewig. Gedenke Deinen Knechten, Abraham, Jizchak und Jaakob; wende Dich nicht zur Hartnäckigkeit dieses Volkes und zu seinem Frevel und zu seiner Sündigkeit.—

אל (Vorb. u. Gem.) O laß es uns nicht zur Sünde gereichen, daß wir thöricht gewesen und gefehlt!

חטאנו (Vorb. u. Gem.) Gesündigt haben wir, unser Hort! Verzeih' uns, unser Schöpfer.

ע״פ א״ב משולש וכל חרוז יתום על לשון פסוק ממקראי קדש וכחרוז האחרון חתום שמעון בר יצחק:

ח׳ אוֹתְךָ אֶדְרוֹשׁ וְאֵלֶיךָ אֶתְוַדַּע · גָּדֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹדָע ·

הֵן אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדָע · כִּי־פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע:

אֵדַע אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנָחְנוּ · וּמֵהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זֻנָּחְנוּ ·

ק״וח הֵן, אֵלָיו כַּפַּיִם שִׁטָּחְנוּ · כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ:

ח׳ בָּטַחְנוּ בְשִׁמְךָ לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה · וְהִפְקַדְנוּ מָגֵן בְּלִי גַאֲוָה ·

הֵן בְּמָעֻזְּךָ לַדַּל תִּקְוָה · כִּי־הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גֵּוָה:

גֵּוָה גֵּאִים עָלַי מַגְדִּילִים · בְּרֹגֶז שְׂבֵעִים לֹא נֶחְדָּלִים ·

ק״וח הֵן, גֹּלַל הַמֵּצִיק מִתְדַּלְדְּלִים · כִּי־רִצַּץ עָזַב דַּלִּים:

ח׳ דַּלִּים דִּינְךָ פָּחֲדוּ וְרָהוּ · בָּאִים בְּמוֹדֶה וְעוֹזֵב לְרַחֲמֵהוּ ·

הֵן, דָּפְיָם הַיּוֹם תְּכַפְּרֵהוּ · כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא:

הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ · יָשׁוּב יְרַחֵם וְעָוֹן יִכְבָּשׁ ·

ק״וח הֵן, הַמְּתַק בְּפִי כִּדְבָשׁ · כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ:

ח׳ וְיֶחְבַּשׁ וְלִשְׁמוֹ כֹּל יוֹדוּ · כִּי יָסִיר מַשְּׂאוֹת כָּבְדוּ ·

הֵן, וְעַמּוֹ לְפָנָיו יִתְוַדּוּ · כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ:

זָדוּ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת שְׁגוּיִם · סְלַח נָא בְּקִימוֹ הֲגוּיִם ·

ק״וח הֵן, זַכֵּם לִתְחִי אֲחוּיִם · כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים:

ח׳ חַיִּים חֵן לְעַם מְנַטְּלֶךָ · לֵבָב עִקֵּשׁ מֵהֶם בְּבַטְּלֶךָ ·

הֵן הַשְׁרַת מֵי טֹהַר בְּהַטִּילֶךָ · כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ:

טַלֶּךָ טְלָאֶיךָ בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר · הָעֵת תַּמְצִיאֵם סְלִיחָה וָכֹפֶר ·

ק״וח הֵן, טַהֲרֵם כָּאָמוּר בַּסֵּפֶר · כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר:

ח׳ יְכַפֵּר יִרְצֶה כְּאָז בְּהַעֲלִיּוֹתַי · בִּהְיוֹת אֲרִיאֵל בְּבַחַן עֲלִיּוֹתַי ·

הֵן, יָדַעְתָּ פִּקּוּק חֲלִיּוֹתַי · כִּי־אַתָּה קָנִיתָ כִלְיֹתָי:

כִּלְיוֹתַי בְּטוּחֵי אָכֵן לְעָבְדוֹ · וְהֶעֱרַב לְפָנָיו תְּחִנַּת עַבְדּוֹ ·

ק״וח הֵן, כַּבֵּד יְכַבֵּד מְכַבְּדוֹ · כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

ח׳ לְבַדּוֹ לוֹ לְהִתְהוֹלֵל כָּל־אֱנוֹשׁ · אָוֶן לֹא יִתְבּוֹנֵן לֶאֱנוֹשׁ ·
הֵן, לֹא טוֹב לַצַּדִּיק לַעֲנוֹשׁ · כִּי יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ:
מֵאֱנוֹשׁ מִמַּעֲשָׂיו יָגֹרְתִּי וְאֵימָתִי · פֶּן אֶכָּשֵׁל כַּאֲשֶׁר אָשַׁמְתִּי ·
ק״וח הֵן, מְחַל שׁוּגִיתִי וְדוּמַמְתִּי · כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי:
ח׳ נִחַמְתִּי נֶפֶשׁ נַעֲנָה לְהָשֵׁם · הִתְוַדּוּת הַיּוֹם נִסְתָּר וּמְפֻרְסָם ·
הֵן, נֶצַח לְכִפּוּר הוּשַׂם · כִּי בְּרִית עוֹלָם שָׂם:
שָׂם סְלִיחָה לְהוֹעִיל לְלַמְּדִי · תְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת כְּוֹבְחֵי תְמִידִי ·
ק״וח הֵן. סִימָה בְּצִלּוֹ לְהַעֲמִידִי · כִּי יָדַע דֶּרֶךְ עִמָּדִי:
ח׳ עִמָּדִי עֲשׂוֹת חֶסֶד בְּהַפְלִיאֶךָ · כִּי תְבַקֵּר צֹאנְךָ וּטְלָאֶיךָ ·
הֵן, עָלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילֶךָ · כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ:
פִּלְאֲךָ פְּעוֹל יְרֵאֶיךָ לְנָצְרָם · הֱיוֹת יִרְאַת יְיָ אוֹצָרָם ·
ק״וח הֵן, פְּלִילֵינוּ לֵידַע בְּהִתְבַּצְּרָם · כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם:
ח׳ צוּרָם צוּר יִשְׂרָאֵל וּקְדוֹשׁוֹ · יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם לְעֵינֵיהֶם בְּהִתְקַדְּשׁוֹ ·
הֵן, צְמִחָה יְשׁוּעָה לְמַקְדִּישָׁיו · כִּי הִשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ:
קָדְשׁוֹ קֹמֵם קְדֹשָׁיו לְהַקְרִיבָם · לְהַצִּיב הוֹד שְׁכִינָתוֹ בְּקִרְבָּם ·
ק״וח הֵן, קוּמוּ יֵחַתּוּ מְרִיבָם · כִּי יְיָ יָרִיב רִיבָם:
ח׳ רִיבָם רִיב שׂוֹטְנֵיהֶם לְבַלּוֹם · יִדְּמוּ פֶּה קַטֵּגוֹרִים לֶאֱלוֹם ·
הֵן, רַעְיָתְךָ תְּהַלֶּלְךָ לְעוֹלָם · כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם:
שָׁלוֹם שְׂפוֹת לְהוֹרִיהַ נְהָרָה · הֲגִיגֵנוּ כִּין כְּמִנְחָה טְהוֹרָה ·
ק״וח הֵן, שְׁכִנְךָ תְּגִיהַּ כָּאוֹרָה · כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה:
ח׳ תּוֹרָה שָׁמְעוּ נֶאֱמָנֶיךָ בְּסִינַי · רְצוּיָה יְצָרוּהָ חֲקָרוּהָ לְעֵינַי ·
הֵן, הַיּוֹם יְכַפֵּר לֶאֱמוּנַי · כִּי אֵל רַחוּם יְיָ:
ק״וח יְיָ יְנַהֲלֵנוּ עַלְמוּת לְנַהֲגָה · וְיָסִיר מִמֶּנּוּ אַף וְתוּגָה ·
הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן לִמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ׃ וְאַף גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם׃

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב׃ כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה

(In Frankfurt a. M. u. manchen Gemeinden werden statt der rechts befindlichen Verse diese gebetet.)

קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה

Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und Ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Völker, daß Ich ihnen zum Gott werde; Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund mit ihnen. Denn Ich bin der Ewige, ihr Gott. — Erbarme Dich über uns und verderb' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmherziger Gott ist der Ewige, dein Gott. Er läßt nicht von dir und verderbt dich nicht und vergißl nicht den Bund mit deinen Vätern, den Er ihnen beschworen. — Führe zurück unsere Vertriebenen und erbarme Dich unser,

שֶׁכָּתוּב׃ וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־
שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב׃ אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ
בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ
יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הַלְבֵּן
חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה
שֶׁכָּתוּב׃ לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה
יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־
יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃
זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב׃ וְזָרַקְתִּי

שֶׁכָּתוּב׃ וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־
שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב׃ כִּי אֵל רַחוּם
יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא
יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־
בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ
לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכֹּר׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ
כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃
מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי

wie es heißt: Und es wird zurückkehren der Ewige, dein Gott, zu deinen Vertriebenen und sich dein erbarmen, zurückkehren und dich sammeln aus allen Völkern, dahin dich zerstreuet hat der Ewige, dein Gott. — Sammle unsere Verstoßenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von dir sein wird am Ende des Himmels von dort wird Er dich sammeln, der Ewige, dein Gott, und von dort dich holen. — Laß unsere Sünden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Wohlan, wir wollen mit einander es ausmachen! spricht der Ewige: Wenn eure Sünden sind wie Purpur, — wie Schnee sollen sie weiß werden; und sind sie roth wie der Purpurschnecke Saft, — wie Wolle sollen sie (weiß) werden. — Spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie es heißt: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, daß ihr rein

עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ· אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ· מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב· כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם· מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

גְּאַלְתִּיךָ: זְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב· וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב· כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם· מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב· לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:

werdet. Von all euren Unreinheiten und all euren Götzen werde Ich euch reinigen. – Lösch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deiner Sünden gedenk' Ich nicht. — Lösch' unsere Missethaten ab wie Wolk' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: Ich habe wie Gewölk abgelöscht deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Sünden. Kehre zu mir zurück, denn Ich habe dich erlöst. — Vergieb unsere Sünden an diesem Tage, und reinige uns, wie es heißt: Denn an diesem Tage sühnt Er euch, um euch zu reinigen. Von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. —

אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

ח' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְּרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח (נ"א ותכפר) לַעֲוֹנֵנוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

*אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סְלַח וּמְחַל

* (In Frankfurt a. M. und manchen Gemeinden wird statt des rechts befindlichen Stückes dieses gebetet.)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סְלַח

אמרינו (Gem.) Unsere Worte vernimm, o Ewiger! merk' auf unser Sinnen. Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte unseres Mundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Gott und Erlöser. Denn auf Dich, Ewiger! harren wir. Du wirst erhören, o Herr, unser Gott!

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott!

אל Verlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht! Brich nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege, neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurückkehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Und um Deines großen Namens willen vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinen heiligen Worten: Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott!

Verzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Ver-

לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)
הַכִּפֻּרִים הַזֶּה.
וְהֵעָתֶר־לָנוּ
בִּתְפִלָּתֵנוּ.
מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ. וְכֹף
אֶת־יִצְרֵנוּ
לְהִשְׁתַּעְבֶּד־
לָךְ. וְהַכְנַע
עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב
אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ
כִּלְיוֹתֵינוּ
לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ.

וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)
הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. וְהֵעָתֶר־לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ.
שֶׁאָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן.
אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם.
אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים.
אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא
וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ: מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכֹף אֶת־יִצְרֵנוּ
לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב
אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ.
וְתִתְלַבֵּשׁ בְּצִדְקוֹתֶיךָ. וְתִתְכַּסֶּה
בְּרַחֲמֶיךָ. וְתִתְעַטֵּף בַּחֲנִינוֹתֶיךָ.
וְתִתְאַזֵּר בַּחֲסִידוּתֶךָ. וְתָבוֹא לְפָנֶיךָ
מִדַּת טוּבְךָ וַעֲנְוְתָנוּתֶךָ. וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ
כְּמִדַּת רַחֲמָנוּתֶךָ וּכְרֹב חֲסָדֶיךָ.

וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה (וּלְיִרְאָה) אֶת־שְׁמֶךָ.
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ

söhnungstage, und lasse Dich von uns erflehen im Gebete, lösch' ab und lasse schwinden unsere Versündigungen aus Deinen Augen, und zwing' unseren Trieb, sich Dir zu unterwerfen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurückkehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott,

וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃

סְלַח לָנוּ׃ מְחַל לָנוּ׃ כַּפֶּר לָנוּ׃

חזן	קהל
כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃	אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ׃	אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ׃	אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ קְנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ׃	אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃	אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃
אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃	אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

(In Frankfurt a. M. hier sogleich אנא תבא לפניך.)

ק׳ אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן׃ אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף

mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele, um deines Lebens willen.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott!

סלח Verzeih', vergieb und sühn' uns.

כי Denn wir sind Dein Volk und Du unser Gott,
Wir Deine Kinder, Du unser Vater,
Wir Deine Knechte, Du unser Herr,
Wir Deine Heerde, Du unser Hirt,
Wir Dein Weinberg, Du unser Hüter,
Wir Dein Erbe, Du unser Theil,
Wir auf Dich hoffend, Du unser Helfer;
Wir Dein Werk, Du unser Schöpfer,
Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster,
Wir Dein Volk, Du unser König,
Wir Deine Traute, Du unser Freund,
Du, den wir bekennen, wir, die Du wolltest ernennen;

אי (Gem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und

וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (נ״א אָנָּא)

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

ח״וק אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ.

gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott,

אנא O laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen, denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

אשמנו (Vorb. u. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Ver-

סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

ק׳סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ· כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ· לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ· וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע· וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ· יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

brecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

סרנו (Gem.) Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt und wir frevelten.

הרשענו (Gem.) Wir haben gefrevelt und schwer gesündigt; darum ist uns noch nicht Hülfe worden. Leg' es uns in's Herz, den Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Mann der Unthat seine Gesinnungen, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר· הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס· הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אָנוּ· מֶה חַיֵּינוּ· מֶה חַסְדֵּנוּ· מַה צִּדְקֵנוּ· מַה יִּשְׁעֵנוּ· מַה כֹּחֵנוּ· מַה גְּבוּרָתֵנוּ: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ· הֲלֹא כָל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ· וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ· וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע· וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל· כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ· וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ· וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן· כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם· וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים· הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

הזדונות Wissentliche Fehle und irrthümliche — Du kennest sie, das Werk freien Willens und des Zwanges; das Offne und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht; denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם· וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ· וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

(In den meisten Gemeinden folgt hier sogleich שמך מעולם·)

ע"ס א"ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלֻמוֹת לֵב· אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בִדְבָרִים לְפַתֵּחַ בָּם· בְּרִשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן וְלֹא בְמַעֲלָלֵינוּ: גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיָרֵא וְחָרֵד· גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אַל תִּמְתַּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר· דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה: הַאִם שָׁגַגְנוּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ· הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל תַּחֲשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְּזָדוֹן· וִדּוּי שְׂפָתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֵּר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע· זָדוֹן וְנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה· חֲמוֹל עַל חֹמֶר מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ: טִפַּשְׁנוּ בְּרַע יֵצֶר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵינוּ· טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ· יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר· כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת· לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם הַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע· מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָל־נֶפֶשׁ· נָא תֵיקַר נֶפֶשׁ מִמְּעַנֵּי לְךָ נֶפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק· סוֹדָם גִּלִּיתָ לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֵּר לָנוּ· עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדֵינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב· פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל

אתה Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Verhüllteste unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern, und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

תָּפֵן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר׃ צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּעֹשׂוֹת עִם כָּל־חַי׃ קָדַכְנוּ בַנֶּשֶׁף קָרַבְנוּ בְּשֵׁוַע. קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ. רִשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדְּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן׃

ק״וח שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה׃ תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע. תִּמְחֶה אַשְׁמָתֵנוּ (נ״א פשעינו) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב׃

שמך (Gem. u. Vorb.) Dein Nam' ist von jeher: Schuldvergeber! Unser Flehen vernimm, wenn wir vor Dir stehen. Vergieb dem Volke die Schuld, das sich bekehrt von Schuld. Lösche unsere Missethaten hinweg aus Deinen Augen! —

ובכן So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott, und unserer Väter Gott, daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen, und uns vergebest wegen all unserer Sünden, und uns entsündigest ob all unseren Missethaten.

על Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.
Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.
Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und Irrthum.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שֹׁחַד:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb.

Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich.

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

על Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand der Bestechung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch böse Zunge.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקוּר עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת־עֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn.
ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.
על Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.
Um der Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת־שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר־־לָנוּ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um der Sünde willen, die wir verübt, durch unbegründeten Haß.

Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין·
סְקִילָה· שְׂרֵפָה· הֶרֶג· וָחֶנֶק· עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל

ועל Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle; die uns offen-

מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה· בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה· וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה· אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ· אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם· וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ· לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר· הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ· וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם· לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ:

ק׳ וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ· שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵנוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ· כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ· וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם· מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

baren und die uns nicht kund gewordenen; die uns kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bekannt, und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael, und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht. — Du aber bist barmherzig, um die zu Dir reuig Zurückkehrenden anzunehmen; denn auf die Kraft reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet und ob dieser Bekehrung harren unsere Augen auf Dich.

ודוד (Gem.) Und David, Dein Knecht, sprach vor Dir: Verirrungen, wer kennet sie? Von geheimen Sünden reinige mich. — Reinige uns, Ewiger, unser Gott, von unseren Vergehungen und läutere uns von unseren Unreinheiten, und spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden. Von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde ich euch reinigen.

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר
עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ.
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ
וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמֻדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ
וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי
שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

מיכה Michah, Dein Knecht, sprach vor Dir: Wer, o Gott! ist wie Du, Schuld vergebend und über Missethat hinwegsehend für den Rest seines Erbes. Nicht für immer hält Er fest seinen Zorn; denn an Gnade hat Er Gefallen. Er wird sich zu uns wenden, sich unser erbarmen, niedertreten unsere Sünden, und Du wirst werfen in die Meerestiefen all ihre Vergehungen. — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauses Israel, wirst Du werfen an einen Ort, da ihrer nicht gedacht und erwähnt wird und sie kommen ewiglich nicht mehr in den Sinn. Verleihe an Jaakob Treue und an Abraham Huld, die Du zugeschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit.

דניאל Danijel, der Mann der Herrlichkeit, flehte vor Dir: Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre, thue auf Deine Augen und siehe unsere Trümmer und die Stadt, über welche Dein Name genannt ist. Denn nicht unserer frommen Werke wegen legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern um Deiner großen Barmherzigkeit willen. Herr, o höre, Herr, o verzeihe, Herr, o horch und thue, säume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! Denn Dein Name ist genannt über Deine Stadt und Dein Volk.

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּם.

אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר. בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה. כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר: עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ. רְעֵבֵי טוּבְךָ. צְמֵאֵי חַסְדְּךָ. תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַייָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

(Am Sabbath wird das Folgende überschlagen u. bei עלינו (S. 87) fortgefahren.)

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ: אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ:
בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ע"פ א"ב.

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן וִעוּדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ

עזרא Esra, der Schriftgelehrte, sprach vor Dir: Mein Gott! Ich bin beschämt und schmachbedeckt, zu erheben, mein Gott! mein Angesicht zu Dir. Denn unsere Sünden haben sich gehäuft weit über das Haupt hinauf, und unsere Schuld ist groß worden bis zu den Himmeln. Und Du, Gott der Verzeihung, bist gnädig und barmherzig und langmüthig und reich an Huld und Treue und hast sie[1]) nicht verlassen.

אל Verlaß uns nicht, unser Vater! und gieb uns nicht auf, unser Schöpfer! und verschmäh' uns nicht, unser Bildner, und mache nicht mit uns ein Ende, wie unsere Sünden es heischten, Und erfülle uns, Ewiger, unser Gott! das Wort, womit Du uns vertröstest in dem Prophetenspruche durch Jirmijahu, Deinen Seher, wie es heißt: In jenen Tagen und in selbiger Zeit, ist des Ewigen Spruch, wird gesucht werden die Sünde Jisraels und sie ist nicht da, und die Vergehungen Jehudah's, und sie werden nicht gefunden. Denn ich verzeihe Denen, so ich übrig lasse. — Dein Volk und Erbe, nach Deiner Güte hungernd, nach Deiner Gnade dürstend, nach Deinem Heile begehrend, möge erkennen und erfahren, daß des Ewigen, unseres Gottes, ist das Erbarmen und Verzeihen.

אל (Gem.) Barmherziger Gott ist Dein Name, gnädiger Gott Dein Name. Ueber uns genannt ist Dein Name. Ewiger, thue für uns um Deines Namens willen, um Deiner Treue, Deines Bundes willen, um Deiner Größe und Herrlichkeit, um Deines Gesetzes, Deiner Majestät willen, um Deiner Verheißung willen, um Deines Gedächtnisses, Deiner Gnade, Deiner Güte, Deiner Einheit willen, um Deiner Ehre, Deiner gewohnten Art, Deiner Herrschaft und Deiner Ewigkeit willen, um Deines Geheimnisses, Deiner Allmacht und Deines Glanzes willen, um Deiner Gerechtigkeit, Deiner Heiligkeit, Deiner großen Barmherzigkeit willen, um Deiner offenbarten Herrlichkeit, um Deines Lobes willen.

1) Die sündigen Geschlechter Jisraels, s. Nehem. 9, 17.

שׁוֹכְנֵי עָפָר: עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב: עֲשֵׂה לְמַעַן משֶׁה וְאַהֲרֹן: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה: עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן: עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ:

ע"פ א"ב.

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ

Thu' es um Deiner Freunde willen, die im Staube ruhen. Thu' es um des Abraham, Jizchak und Jaakob, um des Moscheh und Aharon, um des David und Schelomoh willen. Thu' es um Jeruschalajim, Deiner heiligen Stadt, willen, um Zijon, der Wohnung Deiner Herrlichkeit. Thu' es um Deiner wüsten Tempelstätten, um Deiner niedergerissenen Altäre, um des vergossenen Blutes Deiner Knechte willen, um der für Deinen heiligen Namen Gemordeten, der für Deine Einheit Geschlachteten willen, um Derentwillen, so in's Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen. Thu' es um der Kinder im Lehrhause, um der Säuglinge an der Brust, die nicht gesündigt, um der entwöhnten Kinder, die sich nicht vergangen, willen. Thu' es um der Waisen und Wittwen willen, thu' es um Deinetwillen, wenn nicht um unsertwillen. Thu' es um Deinetwillen und hilf uns.

ענני (Gem.) Erhör' uns, Ewiger! erhör' uns, unser Gott!
Erhör' uns, unser Vater, erhöre uns!
Erhör' uns, unser Schöpfer, erhöre uns!
Erhör' uns, unser Erlöser, erhöre uns!
Erhör' uns, unser Fürsorger, erhöre uns!
Erhör' uns, o treuer Gott, erhöre uns!
Erhör' uns, Milder und Gütiger, erhöre uns!
Erhör' uns, Lautrer und Wahrer, erhöre uns!
Erhör' uns, Ewiglebender und Dauernder, erhöre uns!
Erhör' uns, Gütiger und Gutes Uebender, erhöre uns!
Erhör' uns, der erkennet unsern Sinn, erhöre uns!
Erhör' uns, der einhält den Zorn, erhöre uns!
Erhör' uns, der umhüllet ist von Gerechtigkeit, erhöre uns!
Erhör' uns, König der Könige, erhöre uns!
Erhör' uns, Furchtbarer und Erhabener, erhöre uns!
Erhör' uns, der verzeiht und vergiebt, erhöre uns!
Erhör' uns, der erhört zur Gnadenzeit, erhöre uns!
Erhör' uns, der befreit und erlöst, erhöre uns!
Erhör' uns, Gerechter und Wahrer, erhöre uns!
Erhör' uns, der nah ist den ihn Rufenden, erhöre uns!
Erhör' uns, Erbarmungsreicher und Gnädiger, erhöre uns!
Erhör' uns, der hört auf Bedürftige, erhöre uns!
Erhör' uns, der stützet die Unschuldigen, erhöre uns!
Erhör' uns, Gott unserer Väter, erhöre uns!
Erhör' uns, Gott Abrahams, erhöre uns!
Erhör' uns, Ehrfurcht Jizchaks, erhöre uns!
Erhör' uns, Hort Jaakobs, erhöre uns!

מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם־סוּף. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְמשֶׁה בְחוֹרֵב. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

Erhör' uns, Zuversicht der Urmütter, erhöre uns!
Erhör' uns, Beistand der Volkesstämme, erhöre uns!
Erhör' uns, der so schwer zum Zorn sich wendet, erhöre uns!
Erhör' uns, der so mild ist, um zu begnadigen, erhöre uns!
Erhör' uns, der erhört zur Zeit des Dranges, erhöre uns!
Erhör' uns, Vater der Waisen, erhöre uns!
Erhör' uns, Richter der Wittwen, erhöre uns!

מי (Gem.) Der erhört hat den Abraham, unsern Ahn, auf dem Berge Morijah, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Jizchak, seinen Sohn, als er gebunden lag auf dem Altar, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Jaakob in Beth El, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Josef im Gefängniß, Er erhör' uns!
Der erhört hat unsere Väter am Schilfmeer, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Moscheh am Choreb, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Aharon mit der Weihrauchspende, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Pinechas, als er aus der Volksgemeinde sich erhob, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Jehoschua in Gilgal, Er erhöre uns!
Der erhört hat den Schemuel in Mizpah, Er erhöre uns!

מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ בְּחָלְיוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מ"שׁ לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגֹב הָאֲרָיוֹת. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:
מ"שׁ לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים. הו"י:

רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שֵׁזִיב. רַחֲמָנָא רְחֵם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

Der erhört hat den David und Schelomoh, seinen Sohn, in Jeruschalajim Er erhör' uns!
Der erhört hat den Elijahu auf dem Berge Karmel, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Elischa in Jericho, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Chananjah, Mischaël und Asarjah im Feuerofen, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Danijel in der Löwengrube, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Mardechai und die Esther in Schuschan, Er erhör' uns!
Der erhört hat den Esra in der Schaar der aus dem Elende Heimgekehrten, Er erhör' uns!
Der erhört hat alle Gerechten, Frommen, Lauteren und Redlichen, Er erhör' uns!

רחמנא Barmherziger, der die Armen erhört, erhöre uns! Barmherziger, der erhört die gebeugten Gemüthes sind, erhöre uns! Barmherziger, der erhört die gebrochenen Herzens sind, erhöre uns! Barmherziger, erhör' und schone uns! Barmherziger, erlöse und rette uns! Barmherziger, erbarme Dich unser, schon jetzt, in nächster Zeit! —

(Am Sabbath fällt אבינו מלכנו aus.)

פותחין הארון׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית (וּשְׁמַד) מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

אבינו Unser Vater, unser König! Wir haben gesündigt vor Dir!

Unser Vater, unser König! Wir haben keinen König außer Dir!

Unser Vater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab alle bösen Verhängnisse!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab die Anschläge unserer Feinde!

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß unserer Widersacher!

Unser Vater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

אבינו Unser Vater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Reue vor Dein Antlitz!

Unser Vater, unser König! Verzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden alle unsere Vergehungen und Versündigungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Zerreiße den über uns verhängten bösen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle die Zeugnisse unsrer Schuld!

Unser Vater, unser König! Gedenke, daß wir Staub sind!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gedächtnisse vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

אבינו Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!
Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch frommer Verdienste!
Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verpflegung und Ernährung!
Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils!
Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung!
Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!
Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Israels, Deines Volkes!
Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten!
Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend, und erbarme Dich unser!
Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

אבינו Unser Vater, unser König! O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um Derer willen, die in's Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Vater, unser König! Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen, und hilf uns!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

סוגרין הארון·

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר.
זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא·
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnade, und hilf uns!

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des All's, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde, und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren, und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Allmacht Sitz ist im Himmel droben, und der Thron seiner Allmacht ist in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist, im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

על Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Herrlichkeit, daß Du wegräumest die Götzen von der Erde, und all die eitlen Wahngebilde gänzlich

יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום׳

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen; und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde; daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, müssen sie niederknieen und hinsinken, und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen, und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח.
נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ.
נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף.
לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.
רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר.
יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:

יגדל Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen,
Der ist und dauert; keine Zeit setzt seinem Dasein Gränzen,
Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu finden,
Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.
Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen,
An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen.
Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben,
Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.
Er ist der Herr der Welt, — bezeugt in Allem, was Er schafft,
Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.

שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ

אֶל־אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:

לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד.

נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:

תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל.

עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:

לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר.

דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:

צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ.

מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:

Aus seinem Gottesgeist den Strom wollt' Er in Gnaden leiten
Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.
Und Keiner mehr in Jisrael als wie Moscheh erstand,
Er, ein Prophet, der Gott geschaut, und wie im Bild erkannt.
Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig wahr,
Durch seinen Herold, der bewährt in seinem Hause war.
Und Gottes Lehre wandellos besteht in Ewigkeit.
Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.
Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt,
Er sieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.

גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ.
נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ.
לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ.
בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:

Dem Frommen giebt Er nach Verdienst den Lohn für seine That,
Vergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt sie hat.
Er sendet den Gesalbten einst, wann erst die Zeit gekommen,
Zu lösen, die geharrt des Heils, die treu bewährten Frommen.
Die Todten wird beleben Gott, durch seiner Liebe Macht.
Drum seinem Namen für und für sein Ruhm und Preis gebracht.

אדון O Herr der Welt, der Du geschaltet,
Eh' noch ein Wesen ward gestaltet,
Da auf Dein Wort das All erstand,
Da ward'st zum Kön'ge Du ernannt.
Und wenn zerfällt das Weltenganze,
Du herrschest dann allein im Glanze.

וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

Du warst und bist seit Ewigkeit,
Und Du wirst sein in Herrlichkeit.
Du Einig Einz'ger ohne Zweiten,
Dir stellet Keiner sich zur Seiten.
Ohn' End' und Anfang in der Zeit,
Dein ist die Macht, die Herrlichkeit.
Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,
In Drang und Noth, mein Hort, mein Theil
Du, meine Zuflucht, mein Panier,
Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.
In Deine Hand ich stets befehle,
Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,
Und meinen Leib vertrau' ich Dir.
Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

שיר היחוד ליום ראשון.

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי:

עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי.

בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:

אֱלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם. וּבַמָּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:

אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:

וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים:

וְאַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים. דָּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:

וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים:

(וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁנֶג הַמְּאוֹרוֹת:)

(וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים:)

וְיַיִן כִּמְטַר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:

וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. לְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים:

וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים. כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים:

וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם:

וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כֻלָּהּ. אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:

הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֶל הַכָּבוֹד:

כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדוֹנֵנוּ:

אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ. כָּל חַי אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:

וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:

כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלַי:

וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:

וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶךָ. כָּל טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:

עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:

אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָּא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:

וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ · לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ :

יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ · וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ :

וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ · וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ :

וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵינוּ · וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ :

וְאֵיךְ נַעֲבֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה · כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה :

וּמַיִם אַיִן לְהַעֲבִיר טֻמְאָה · וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה :

שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ · וַאֲנִי בָּאתִי בִּדְבָרֶיךָ :

כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ · וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ :

עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם · לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם :

מַה שָּׁאַלְתִּי וּמַה דָּרַשְׁתִּי · מִמְּךָ כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי :

לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב · הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב :

וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה · זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה :

זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ · חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ :

מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי · וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי :

רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינַי · וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי :

שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ · יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ :

וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדְיוֹתֶךָ · וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ :

אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה · אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה ·

וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה · הֲיָכוֹל אוֹכַל דַּבֵּר מְאוּמָה :

כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ · וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ :

חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ · שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ :

עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת · גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת :

עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר · וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר :

אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תַּעֲרִיכֶךָ · וְאֵיזוֹ פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ :

חַי לֹא רְאָךְ וְלֵב לֹא יְדָעֶךָ · וְאֵיזוֹ שֶׁבַח אֲשֶׁר יְצִיעֶךָ :

גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ · וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ :

אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחֲךָ · וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ :

וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ · שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ :

עַל כֵּן תְּבֹרַךְ כָּרָאוּי לָךְ · כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ :

וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱלוּתָם · כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם :

יוֹדוּ פִלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם · וַיַּאַדְּרוּךָ קוֹלוֹת מַיִם :

וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ · יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ :

אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים · וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים :

כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ · כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ :

אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם · אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם :

ברוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד :

ליום שני ·

וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ · אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ :

דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה · מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמְרָה :

אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בַּסֵּפֶר · אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר :

חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא · וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה :

וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר · וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר :

וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ · בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ :

אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ · וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ :

נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדַע · וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע :

וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ · אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ :

אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ · לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ :

יְבֻלַּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ · אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ :

וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי · וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי :

אֲסַפְּרָה לְאֶחָי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל · וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל :
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים · מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים ·
וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי :
בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי · לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי :
וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר · כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר :
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּה מַעֲשֶׂיךָ · וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ :
וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל עִנְיָנַי · וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי :
גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ · וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ :
כִּי פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ · כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ :
(וְאָמְרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ · וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ) :
וַאֲזַכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ · חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ :
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה · עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ :
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם · אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם :
הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים · וְלָמוֹ לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים :
וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ · וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ :
דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ · וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ :
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ · הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ :
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ · נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
בְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ · כִּי דּוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ :
וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ · וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ :
עַד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ · וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ :
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ · וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ :
וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתְךָ · לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתְּךָ :
גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ · נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ :
וְהִנְנוּ עַל יִחוּדְךָ · יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ :
כְּפִי כֻּלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ · שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדְךָ · עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ :

אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ · וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ :

רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית :

אֵין קֵצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ · וְאֵין סוֹף לְעֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ :

אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה · עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה :

אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ · וְרֹחַב וְאֹרֶךְ (כ"א ועומק) לֹא יְמַצְעוּךָ ·

(אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ · וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ :)

אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ · וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ :

וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע · וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע :

מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה · וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ :

ליום שלישי ·

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה · אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ :

אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ · אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ :

אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּבַלֶּה · אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה :

וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָּה · וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ :

וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָה · מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה :

מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ · מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ :

מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ · תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ :

הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה · מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ :

וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה · מֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה :

חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ · חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ :

לֹא יָחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת · עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת :

וְלֹא חָלוּ בְּךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב · וְדִמְיוֹן נוֹצָר וְכָל דְּבַר קֶצֶב :

כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל גֶשֶׁם:

כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:

כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:

וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעַצְמֶךָ:

עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶיךָ:

כִּי טֶרֶם כָּל יְצִיר הָיִיתָ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים

כָּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָאַחֲרוֹנָה:

כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:

אַתָּה בְרָאתָם וּלְכָךְ עֲרַכְתָּם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:

הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וָסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:

כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:

אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם:

וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל עֲצָתֶךָ:

אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיֹשֶׁר. מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:

מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֹאבַד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:

כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת

כֻּלָּה יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה · וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֵחֲרָה:

אֵין דָּבָר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד · עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:

אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם · הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ · אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֲךָ · דְּבַר סוֹד וָסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:

כִּי מִמְּךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה · בְּטֶרֶם עַל לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:

בְּלֵב כָּל גִּבְרָא לֹא תִמָּצֵא · מִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה · לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֶה:

בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין בּוֹ רְוָחוֹת · אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמֶרְחוֹק מִי יִשָּׂא רֵעוֹ · לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:

אֲגוּדִים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וְרֹאשׁ · פֶּה וְלֵב אֲבָלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחֲרוֹשׁ

גֹּבַהּ וָעֹמֶק נְעוּצִים כְּסוֹבֵב · חֲכַם לֵב וְנָבוֹן לֹא יְלֻבָּב:

סוֹבֵב (נ״א סובל) הַכֹּל וּמָלֵא אֶת כֹּל · וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:

אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ · אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:

אֵין מַרְאֶה וְגַב לְאַחוּדְךָ · וְאֵין גּוּף לְעֶצֶם יִחוּדֶךָ:

וְאֵין בְּתָוֶךְ מִמְּךָ נִבְדָּל · וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ נֶחְדָּל:

וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל · וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:

מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא · וְלֹא זְמָן וְעֵרָעֵר וְלֹא כָל שִׁמְצָה:

כָּל זְמָן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם · אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ · אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:

כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ · כְּגֻדְלָתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:

חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ · חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ:

זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה · בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין מְזִמָּה:

חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל · וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל:

מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה · וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:

אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כְּבַדְתּוֹ · וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:

כֹּל יְקָר וְכָל טוּב מִיָּדֶךָ · לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ :
אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ · וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ :
אֵין עוֹד זוּלַת הֲוָיוֹתֶיךָ · חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ :
וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ · וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ :
לֹא לְהָצוּף וְלֹא הַטּוּף · יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מְעַטּוּף :
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ · מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ :
בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם · וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמַּיִם :
לֹא קָרְבוּךָ וְלֹא רְחָקוּךָ · כִּי כָל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ :
זֶרֶם מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ · וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יְהֶדְפֶךָ :
אַף כָּל טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָ · אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָ :
לַהֲוָיוֹתְךָ אֵין חֶסְרוֹן · וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן :
כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה · חֶסֶר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה :
וְשִׁמְךָ מְעִידֶךָ כִּי הָיִיתָ · וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה :
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹדַעְתָּ · נְעִידְךָ וְהֵן בְּךָ הָעֵידוֹתָ :
שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל · שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל :
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ · בְּתֹקֶף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ :

לְיוֹם רְבִיעִי ·

אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי · אֲנַוֶּה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
אֲיַחֵד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פַּעֲמַיִם :
אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאָנוּ · אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכֻלָּנוּ :
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ · מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא · לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה :
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיַּי · עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיַּי :

אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים · לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גוֹיִם וְאִיִּים :
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים · אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים :
אֱלוֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי · אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי :
בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל · בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר · מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר :
גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים · עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים :
גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה · מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא :
גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא · וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה :
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה · אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא :
דּוֹדִי דָגוּל הוּא מֵרְבָבָה · אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה
דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין · וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין :
הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו · הָדוּר הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו ·
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל :
וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד · יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
(וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ · לְהִלָּחֵם מִלְחֲמוֹתֵינוּ) :
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים · כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים :
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ · וְזִמְרָת יָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ :
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל · חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל :
חַי הָעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי · הֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי :
טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה · טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה :
יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ · יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ :
יוֹעֵץ וְגוֹזֵר מִי יְפִירֶנָּה · וַיַּחְתּוֹף וְיִפְעַל מִי יְשִׁיבֶנָּה :
(יָפֶה דוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ · יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ) :
כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת · יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת :
(כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים · נָשָׂא עֲבָדָיו וְיִשֵּׁר הֲדוּרִים) :
(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שַׁחַל · כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנַחַל) :

(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד):

כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל· כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל

(כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדֻלָּתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ):

(כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עֹז אַהֲבָתוֹ· עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ):

(כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר):

(כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נוֹקֵם וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל):

(כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי· אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי):

(כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֵנוּ· הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ):

(כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַכְּפִיר יִנְהָם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם):

(כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲכָל):

(כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָס וּכְבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ):

(כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹזְבָיו· כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו):

(כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֹקֶף זַיִת):

(כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן· כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן):

(כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא· כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ):

(כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו· וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו):

כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן· וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:

(לְבַדּוֹ (יְיָ) הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת):

לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הֲדוּרִים· וַיִּנַּשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:

לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי· כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:

(לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת):

מָקוֹם אַתָּה לְעוֹלָמְךָ· וְאֵין יֹדֵעַ אֶת מְקוֹמְךָ:

מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי· צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:

מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ· הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ

מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי · מִבְטַח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי :
מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ · בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ :
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה · הוֹשַׁע (יְיָ) כִּי יָדְךָ לֹא קָצְרָה :
מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל · לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל :
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה · לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה :
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ · אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בוֹ ·
נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא · נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה :
נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ · לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ ·
נֵצַח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן · מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן :
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים :
נִקְדָּשׁ וְנֶעֱרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי · נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי :
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה · לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה :
נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ :
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי · סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִּשְׁעִי :
סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי · סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְסִבְרִי :
סַלְעֵנוּ (יְיָ) וּמְצוּדָתֵנוּ · עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ :
עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי · עֶלְיוֹן עֹז לִי אַל יְהִי עָרִי :
עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבָיו סִתְרוֹ · אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר :
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו · שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו :
פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ · הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ :
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ · עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ :
פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק :
צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר · נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר :
צַח וְאָדוֹם דּוֹד בִּצְבָאָיו אוֹת · עַל כֵּן נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת :
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים · אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים :
צְבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ · שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ ·

קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת · כְּתוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת׃
קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא · מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא׃
קוֹנֵי כְּרַחֵם מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו · קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו׃
רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה · כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה׃
רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל · וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל׃
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ׃
רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים · מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וְנֶחֱמָדִים׃
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד׃
שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר · לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדַּר׃
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים · שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים׃
שַׂגִּיא כֹּחַ לֹא מְצָאנוּהוּ · יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ׃
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם · כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם׃
שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה · תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה׃
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי · הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי׃
תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים · הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים (נ״א רֵעִים)׃
תִּתְחַסָּד תִּתָּבָר עִמָּם · וְעִם עִקְּשִׁים תִּתְפַּתָּל לְהֻמָּם׃
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל · תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל׃
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי · תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי׃
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי · מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי׃
תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד · כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד׃

ליום חמישי·

מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה · נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא׃
מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ · וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃
לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ · וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ׃
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ · וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ׃

לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ • וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדְךָ:

וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים • תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:

וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ • וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:

אַתָּה תָעִיד בְּיִחוּדֶךָ • וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ • אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:

לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימְךָ • וּבִמְלַאכְתֶּךָ אֵין זָר עִמְּךָ:

לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לְמַדְתָּ • בְּהַרְשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ:

מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ • וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:

קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ • וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדַעְנוּ:

שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ • לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:

לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לְהַצְּתָ • וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:

כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל • וְאָז בְּאֵין כֹּל לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:

כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ • כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:

וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ • וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה • וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:

וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל • רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיֻחָד • יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ • כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶךָ:

אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ • וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ (נ"א מלאכתך):

כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל • כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:

אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ • כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא • וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:

מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת • אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:

אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ • אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:

אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ • אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:

כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ • וְגָבְהוּ דַרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:

אֵין נַאֲוָה כְּמוֹ נַאֲוָתֶךָ · אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:

אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ · אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:

אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ · אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:

אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ · אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:

אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ · אֵין חֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ:

אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךָ · וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ

כִּי שְׁמוּתֶיךָ אֵלִים מְרוּצִים · בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים:

וְאַשָּׁף וְחַרְטֹם לֹא יְלַחְצוּךָ · וְכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:

לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים · כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:

אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים · לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:

לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ · לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ:

מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ · לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:

עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים · וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מַשְׁוֶה · וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:

אַתָּה מִקְוֶה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה · לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תִּרְוֶה:

וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם · וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם:

לֹא מַחְשְׁבוֹתָם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ · כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:

וְאֵין דִּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ · וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:

סָתוּר מִכָּל סָתוּר וְעָמוּס · מִכָּל עָמוּס וּמִכָּל כָּמוּס:

דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכֹּל · צָפוּן וְיָכֹל מִכֹּל יָכֹל:

נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב וְנֶעְלָם · מִכָּל נֶעְלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:

גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:

חָבוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק · לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוֹק:

שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה · יְכֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:

לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה · לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:

מִקְרֶה וְגַרְעֵר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל · וְחִבּוּר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:

וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע:
לָכֵן נְבוּכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
וְכָל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוּרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים:
מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:
בְּכָל שִׂכְלֵנוּ חִפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:
לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם מְיֻחָד:
כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֵם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:
בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹל יָכֹל:
בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:
בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי (וְקַיָּם) לְעוֹלָם:
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ:
לְמַמֵּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטֶפֶל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:
וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב:
כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשֶׁבַע כַּמֻּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נִדוֹת. וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן כְּבוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְרָאָם כֻּלָּם יָחַד:
כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסֻפוּ:
וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻּלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז (נ"א אף) יְחִילוּ מַיִם חַיִּים. מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמָיִם:

נוטה לבדך השמים. רוקע הארץ על המים:
עשית כל חפצך לבדך. ולא נצרכת עזר כנגדך:
סועד אין מי יסעדך. הכל ממך ומידך:
כבהך אז כן עתה ודעתך. ולעולם כל כבודך אתך:
ולא יעפת ולא יגעת. כי במלאכתך לא עמלת:
כי בדברך כל יצוריך. ומעשה חפצך במאמריך:
ולא אחרתו ולא מהרתו. הכל עשיתו יפה בעתו:
מבלי מאומה כל חדשת. ואת הכל בלי כל (נ״א כלי) פעלת:
ועל לא יסוד הכל יסדת. ברצון רוחך כל תלית:
זרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם נלאות:
בעיניך לא דבר הקשה. רצונך כל דבר רוחך עושה:
לפעלתך לא דמית. אל כל תאר לא שוית:
ולא קדמה למלאכתך מלאכה. חכמתך היא הכל ערכה:
לרצונך לא קדמו ואחרו. ועל חפצך לא נוספו וחסרו:
מכל חפצך לא שכחת. ודבר אחד לא חסרת:
לא החסרת ולא העדפת. ודבר רק בם לא פעלת:
אתה תשבחם ומי התעיבם. ושמץ דבר לא נמצא בם:
החלות בחכמה עשיתם. בתבונה ובדעת כליתם:
מראשית ועד אחרית עשוים. באמת ובישר וטוב ראוים:
הקדמת במעשי ידיך. רוב רחמיך וחסדיך:
כי רחמיך וחסדיך. הלא מעולם על עבדיך:
עד לא כל חי הוכן לכלכל. לפני אוכל תתן אכל:
ומזון ומכון תעשה בפי כל. צרכי הכל כאשר לכל:
שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
אז עטית אור כשלמה. אדר מאורות מפול שלמה:

בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ · וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:
אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ · עַד לֹא אֶרֶג גֵּאוּת לָבֵשׁ:
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה · שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים · וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמָיִם · בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם · וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבְשָׂה אֲדָמָה · מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן נָטַעְתָּ · אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ · דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּ · וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן · עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:
עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׁרֵת · לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:
שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים · כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה · צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ · וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלֲלוּ:
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ · יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ · וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

ליום השבת·

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ · יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה · חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם · אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ · רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

וּבְמִצְרַיִם הֶחֱלוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:

עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:

בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:

נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלְךָ:

יְדַבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:

יְדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:

תַּתָּ לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וְכַעֲפַר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:

תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:

בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:

וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלָּמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:

בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:

וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:

כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:

וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:

הֵטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:

יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:

אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב:

יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:

וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:

וְזִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:

וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ:

בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶּלָה.

וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

מְבָרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבָרֵךְ. כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ

וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי . וַאֲבָרְכְכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי :

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם . מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם :

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ : עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵהּ הִיא : וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה : וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע״ס א״ב

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָיו · תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו :

רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר · יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר :

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ · דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ :

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ · וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ :

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת · וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת :

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ · כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ :

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר · מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר :

וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ · וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ · כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ :

כתר מלכות

לרבי שלמה בן יהודה ן׳ גבירול.

בִּתְפִלָּתִי יִסְכַּן גָּבֶר · כִּי בָהּ יִלְמַד יֹשֶׁר וּזְכוּת :
סִפַּרְתִּי בָהּ פִּלְאֵי אֵל חַי · בִּקְצָרָה אַךְ לֹא בַאֲרִיכוּת :
שַׂמְתִּיהָ עַל רֹאשׁ מַהֲלָלַי · וּקְרָאתִיהָ כֶּתֶר מַלְכוּת :

נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד : לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד : לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד : לְךָ בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה יָעִידוּ כִּי הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד : לְךָ הַגְּבוּרָה אֲשֶׁר בְּסוֹדָהּ נִלְאוּ רַעְיוֹנֵינוּ לַעֲמֹד · כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד : לְךָ חֶבְיוֹן הָעֹז הַסּוֹד וְהַיְסוֹד : לְךָ הַשֵּׁם הַנֶּעְלָם מִמְּתֵי חָכְמָה · וְהַכֹּחַ הַסּוֹבֵל הָעוֹלָם עַל בְּלִימָה · וְהַיְכֹלֶת לְהוֹצִיא לָאוֹר כָּל תַּעֲלוּמָה : לְךָ הַחֶסֶד אֲשֶׁר גָּבַר עַל בְּרוּאֶיךָ · וְהַטּוּב הַצָּפוּן לִירֵאֶיךָ : לְךָ הַסּוֹדוֹת אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם שֶׂכֶל וְרַעְיוֹן · וְהַחַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם כִּלָּיוֹן · וְהַכִּסֵּא הַנַּעֲלֶה עַל כָּל עֶלְיוֹן · וְהַנָּוֶה הַנִּסְתָּר בְּרוּם חֶבְיוֹן : לְךָ הַמְּצִיאוּת אֲשֶׁר מִצֵּל מְאוֹרוֹ נִהְיָה כָּל הֹוֶה · אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה : לְךָ שְׁנֵי הָעוֹלָמִים אֲשֶׁר נָתַתָּ בֵּינֵיהֶם גְּבוּל · הָרִאשׁוֹן לַמַּעֲשִׂים וְהַשֵּׁנִי לִגְמוּל : לְךָ הַגְּמוּל אֲשֶׁר גָּנַזְתָּ לַצַּדִּיקִים וְתַעֲלִימֵהוּ · וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ :

אַתָּה אֶחָד · רֹאשׁ כָּל מִנְיָן · וִיסוֹד כָּל בִּנְיָן : אַתָּה אֶחָד · וּבְסוֹד אַחְדוּתְךָ חַכְמֵי לֵב יִתְמְהוּ · כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא : אַתָּה אֶחָד · וְאַחְדוּתְךָ לֹא יִגְרַע וְלֹא יוֹסִיף · לֹא יֶחְסַר וְלֹא יַעְדִּיף : אַתָּה אֶחָד · וְלֹא כְאֶחָד הַקָּנוּי וְהַמָּנוּי · כִּי לֹא יַשִּׂיגְךָ רִבּוּי וְשִׁנּוּי · לֹא תֹאַר וְלֹא כִנּוּי : אַתָּה אֶחָד · וְלָשׂוּם לְךָ חֹק וּגְבוּל נִלְאָה הֶגְיוֹנִי · עַל כֵּן אָמַרְתִּי

Die Königskrone

des

R. Salomo ben Jehudah Gabirol.

בתפלתי Fromme dies Gebet dem Menschen, den es Recht und Tugend lehrt.
Des lebend'gen Gottes Wunder kurz und bündig es bewährt.
Drum ist's meiner Lieder Ausbund, Königskron' zu heißen werth! —

נפלאים Wunderbar sind Deine Werke, und meine Seel' es erkennt und weiß. Dein, o Gott, ist die Macht und die Größe, der Glanz und der Ruhm und Preis. Dein die Herrschaft über Alles, der Reichthum, die Ehre, die Geschöpfe der Höh' und Tiefe bezeugen, daß Du dauerst, wenn sie sinken ins Leere. Dein ist die Kraft, an deren Geheimniß ermüdet der Gedanke; denn Du bist mächtiger als seine Schranke. Dein der Allmacht Hülle, das Geheimniß und der Urgrund! — Dein der Name, verborgen den Männern des Lichts, und die Kraft, haltend die Welt überm Nichts, die Verborgnes offenbart am Tag des Gerichts. Dein die Gnade, die an Deinen Geschöpfen Du lässest walten, und das Gut, das Deinen Frommen Du vorbehalten. Dein die Geheimnisse, die nicht fasset Gedank' und Preis, und das Leben, das nichts von Verwesung weiß; und der Thron, erhaben über aller Hoheit Fülle, und die Wohnung in des Aethers Geheimnißhülle. Dein ist das Dasein, dessen Licht' entstrahlet alles Leben, davon wir sagen, daß wir nur in seinem Schatten weben. Dein die beiden Welten, die Du von einander geschieden, die eine zum Wirken, die andere zu seligem Frieden. Dein der Lohn, den Du den Frommen beschieden und aufgespart. Du sahst, daß er gut sei, drum hast Du ihn aufbewahrt.

אתה אחד Du bist einzig, von Allem Grund und Beginn, Du bist einzig, und in Deiner Einheit Geheimniß staunt der Weisen Sinn. Du bist einzig, und Deine Einheit wird nicht vermindert, noch vermehrt, nicht größer, noch kleiner an Werth. Du bist einzig, und nicht wie das Eins der Zahl, nicht trifft Dich Vergröß'rung, Veränderung, Benennung, Merkmal. Du bist einzig, und Begriff und Grenze Dir zu setzen mir der Sinn vergeht. Drum denk' ich: hüt' ich meinen Wan-

אֶשְׁמְוֹרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי: אַתָּה אֶחָד. גָּבַהְתָּ וְנַעֲלֵיתָ מִשְּׁפוֹל וּמִנְּפוֹל. וְאֵילוּ הָאֶחָד שֶׁיִּפּוֹל:

אַתָּה נִמְצָא. וְלֹא יַשִּׂיגְךָ שֵׁמַע אֹזֶן וְלֹא רְאוּת עָיִן. וְלֹא יִשְׁלַט בְּךָ אֵיךְ וְלָמָּה וְאָיִן: אַתָּה נִמְצָא. אֲבָל לְעַצְמְךָ וְאֵין לְאַחֵר עִמָּךְ: אַתָּה נִמְצָא. וּבְטֶרֶם הֱיוֹת כָּל זְמַן הָיִיתָ. וּבְלִי מָקוֹם חָנִיתָ: אַתָּה נִמְצָא. וְסוֹדְךָ נֶעְלָם וּמִי יַשִּׂיגֶנּוּ. עָמוֹק עָמוֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ:

אַתָּה חַי. וְלֹא מִזְּמַן קָבוּעַ. וְלֹא מֵעֵת יָדוּעַ: אַתָּה חַי. וְלֹא בְנֶפֶשׁ וּנְשָׁמָה. כִּי אַתָּה נְשָׁמָה לִנְשָׁמָה: אַתָּה חַי. וְלֹא כְחַיֵּי אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. וְסוֹפוֹ עָשׁ וְרִמָּה: אַתָּה חַי. וְהַמַּגִּיעַ לְסוֹדְךָ יִמְצָא תַּעֲנוּג עוֹלָם. וְאָכַל וָחַי לְעוֹלָם:

אַתָּה גָדוֹל. וּמוּל גְּדֻלָּתְךָ כָּל גְּדֻלָּה נִכְנַעַת. וְכָל יִתְרוֹן מִגְרַעַת: אַתָּה גָדוֹל מִכָּל מַחֲשָׁבָה. וְנַאֲה מִכָּל מֶרְכָּבָה: אַתָּה גָּדוֹל עַל כָּל גְּדֻלָּה. וּמְרוֹמָם עַל כָּל תְּהִלָּה:

אַתָּה גִּבּוֹר. וְאֵין בְּכָל יְצִירוֹתֶיךָ וּבְרִיּוֹתֶיךָ. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ: אַתָּה גִּבּוֹר. וּלְךָ הַגְּבוּרָה הַגְּמוּרָה. אֲשֶׁר אֵין לָהּ שִׁנּוּי וּתְמוּרָה: אַתָּה גִּבּוֹר. וּמֵרוֹב גַּאֲוָתְךָ תִּמְחוֹל בְּעֵת זַעַם אַפֶּךָ. וְתַאֲרִיךְ לְחַטָּאִים זַעְפֶּךָ: אַתָּה גִּבּוֹר. וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל בְּרוּאֶיךָ כֻּלָּם. הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם:

אַתָּה אוֹר. וְעֵינֵי כָל נֶפֶשׁ זַכָּה יִרְאוּךָ. וְעַנְנֵי עֲוֹנִים מֵעֵינֶיהָ יַעֲלִימוּךָ: אַתָּה אוֹר נֶעְלָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִגְלֶה בָּעוֹלָם הַנִּרְאֶה. בְּהַר יי יֵרָאֶה:

אַתָּה עֶלְיוֹן. וְעֵין הַשֵּׂכֶל לְךָ תִכְסוֹף וְתִשְׁתָּאֶה. אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה:

אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. וְכָל הַבְּרוּאִים עֵדֶיךָ. וּבִכְבוֹד זֶה הַשֵּׁם נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעָבְדֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְכָל הַיְצוּרִים עֲבָדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. וְלֹא יֶחְסַר כְּבוֹדְךָ. בִּגְלַל עוֹבְדֵי בִלְעָדֶיךָ. כִּי כַוָּנַת כֻּלָּם לְהַגִּיעַ עָדֶיךָ: אֲבָל הֵם כְּעִוְרִים. מְגַמַּת פְּנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ. וְתָעוּ מִן הַדֶּרֶךְ: זֶה טָבַע בִּבְאֵר שַׁחַת. וְזֶה נָפַל אֶל פַּחַת: וְכֻלָּם חָשְׁבוּ כִּי לְחֶפְצָם נָגָעוּ. וְהֵם לָרִיק יָגָעוּ: אַךְ עֲבָדֶיךָ הֵם כִּפְקְחִים הַהוֹלְכִים דֶּרֶךְ נְכוֹחָה. לֹא

del, daß meine Zunge nicht Sünde begeht. Du bist einzig, hoch erhaben über Wanken und Fallen. Wie sollt' auch der Einige fallen?

אתה נמצא Du bist! Nicht des Ohres Hören und des Auges Licht kann Dich erreichen. Kein Wie, Warum und Wo haftet an Dir als Zeichen. Du bist, doch nur für Dich allein, und außer Dir keinem andern Sein. Du bist, und eh' noch die Zeit war, dauertest Du fort, und throntest, eh' noch gewesen der Ort. Du bist! Dein Geheimniß ist verborgen. Wer mag's ergründen? So tief, so tief — wer kann es finden?

אתה חי Du lebst, und nicht seit gewisser Zeit, nicht seit einem Punkte der Vergangenheit. Du lebst, doch nicht wie das Menschenleben, das dem Schatten gleicht, das am Ende Gewürm und Moder erreicht. Du lebst, und wer in dies Geheimniß dringt, lebt in Ewigkeit, genießt sel'ge Lust in alle Zeit.

אתה גדול Du bist groß, und vor Deiner Größe ist jede Größe gebeugt, und jede Würde demüthig schweigt. Du bist größer, denn des Gedankens Macht, und schöner, denn alle Himmelspracht, Du größer als aller Rang, erhaben über jeden Lobgesang.

אתה גבור Du bist stark! Und nicht ist eins Deiner Gebild' und Werke, das thun könnte gleich Deiner Macht und Stärke. Dein ist der Stärke Vollendung, die ohne Wandel ist und Aenderung. Du bist stark und in Deiner Hoheit verzeihst Du auch in Zorngluth, und übst gegen Sündige Langmuth. Du bist stark! Doch Dein Erbarmen umfasset alle Wesen, es ist unendlich von jeher gewesen.

אתה אור Du bist Licht, und die Augen der lautern Seele blicken Dich, doch der Sünde Wolken ihrem Aug' entrücken Dich. Du bist Licht, verhüllet hier, sichtbar in der andern Welt, der klaren. Auf dem Berge Gottes wird sich's offenbaren!

אתה עליון Du bist erhaben, und des Geistes Auge schmachtet nach Deinem Glanze, doch schaut er nur Etwas, nicht das Ganze.

אתה אלהי Du bist der Götter Gott! Alle Geschöpfe von Dir zeugen, um jenes Namens willen müssen sie vor Dir sich beugen. Du bist Gott, und alle Wesen Deine Diener und Knechte, und nicht verkürzt sind Deiner Herrschaft Rechte durch die, so huldigen fremdem Wahn; ist Aller Streben doch, Dir zu nah'n. Doch sind sie wie Blinde, suchen des Königs Weg, und gehen irr' auf einem Nebensteg. Der in Verderbens Abgrund sinkt, Den eine Grube zum Fallen bringt, und Alle meinen, sie seien an's Ziel gekommen, und mühten sich nur ohne Frommen. Aber Deine Knechte sind wie Seh'nde, wandelnd auf gerader Bahn, weichen nicht rechts noch links, bis dem Königspalaste

סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִן הַדֶּרֶךְ עַד בּוֹאָם לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ: אַתָּה אֱלוֹהַּ· סוֹמֵךְ הַיְצוּרִים בֵּאלָהוּתֶךָ· וְסוֹעֵד הַבְּרוּאִים בְּאַחְדוּתֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ· וְאֵין הֶפְרֵשׁ בֵּין אֱלָהוּתְךָ וְאַחְדוּתֶךָ· וְקַדְמוּתְךָ וּמְצִיאוּתֶךָ: כִּי הַכֹּל סוֹד אֶחָד· וְאִם יִשְׁתַּנֶּה שֵׁם כָּל אֶחָד· הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מָקוֹם אֶחָד:

אַתָּה חָכָם· וְהַחָכְמָה מְקוֹר חַיִּים וּמִמְּךָ נוֹבַעַת· וּבְחָכְמָתְךָ נִבְעַר כָּל אָדָם מִדַּעַת: אַתָּה חָכָם· קַדְמוֹן לְכָל קַדְמוֹן· וְהַחָכְמָה הָיְתָה אֶצְלְךָ אָמוֹן: אַתָּה חָכָם· וְלֹא לָמַדְתָּ מִבַּלְעָדֶיךָ· וְלֹא קָנִיתָ חָכְמָה מִזּוּלָתֶךָ: אַתָּה חָכָם· וּמֵחָכְמָתְךָ אָצַלְתָּ חֵפֶץ מְזֻמָּן· כְּפוֹעֵל וְאָמָּן· לִמְשׁוֹךְ מֶשֶׁךְ הַיֵּשׁ מִן הָאַיִן· כְּהִמָּשֵׁךְ הָאוֹר הַיּוֹצֵא מִן הָעַיִן· וְשׁוֹאֵב מִמְּקוֹר הָאוֹר מִבְּלִי דְלִי· וּפוֹעֵל הַכֹּל בְּלִי כְלִי: וְחָצַב וְחָקַק· וְטִהֵר וְזִקֵּק· וְקָרָא אֶל הָאַיִן וְנִבְקַע· וְאֶל הַיֵּשׁ וְנִתְקַע· וְאֶל הָעוֹלָם וְנִרְקַע· וְתִכֵּן שְׁחָקִים בַּזֶּרֶת· וְיָדוֹ אֹהֶל הַגַּלְגַּלִּים מְחַבֶּרֶת· וּבְלֻלָאוֹת הַיְכֹלֶת יְרִיעוֹת הַבְּרִיאוֹת קוֹשֶׁרֶת· וְכֹחָהּ נוֹגַעַת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַבְּרִיאָה הַחִיצוֹנָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת:

sie nah'n. — Du bist Gott, stützend die Wesen durch Deine Gottheit, haltend die Geschöpfe durch Deine Einheit. Du bist Gott, und nicht getrennt ist Deine Gottheit und Deine Einheit, Dein Ursein und Dein Dasein. Denn Alles ist Eins in Dir, und ist verändert auch das Wort, so geht doch Alles an einen Ort.

אתה חכם Du bist weise! Und die Weisheit, des Lebens Quell, von Dir strömt sie her, und gegen Deine Weisheit ist der Mensch an Einsicht leer. Du bist weise, früher als aller Beginn, und die Weisheit von je Deine Pfleglingin. Du bist weise, und hast nicht gelernt von Einem außer Dir, Du gewannst Deine Weisheit von Keinem außer Dir. Du bist weise, und schufst aus Deiner Weisheit die Welt, wie der Künstler, was ihm gefällt. Du zogst den Faden des Seins aus dem Nichts, wie aus dem Auge geht der Strahl des Lichts, und schöpfst ohne Eimer aus des Lichtes Bronnen. So ward ohne Werkzeug Alles begonnen, nnd aus des Gedankens Tiefen holt' Er Gebilde, die verborgen schliefen. Und von Schlacken rein, schmelzt' Er das Sein. Und rief dem Nichts, daß es sich spaltete, und dem Sein, daß es entfaltete, und der Welt, daß sie sich gestaltete, und maß mit der Spanne der Wolken Dehnung aus, und fügte den Himmelsrädern ein Zelt zum Haus, und mit seiner Allmacht Schleifen verknüpft Er der Schöpfungen Säume, und sie reicht bis an der Creaturen äußerste Räume.

יש שמדלגים זה עד מי יעמיק.

*מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ· בַּעֲשׂוֹתְךָ כַּדּוּר הָאָרֶץ נֶחֱלָק לִשְׁנַיִם· חֶצְיוֹ יַבָּשָׁה וְחֶצְיוֹ מַיִם: וְהִקַּפְתָּ עַל הַמַּיִם גַּלְגַּל הָרוּחַ· סוֹבֵב סוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ· וְעַל סְבִיבוֹתָיו יָנוּחַ: וְהִקַּפְתָּ עַל הָרוּחַ גַּלְגַּל הָאֵשׁ: וְהַיְסוֹדוֹת הָאֵלֶּה אַרְבַּעְתָּם· לָהֶם יְסוֹד אֶחָד· וּמוֹצָאָם אֶחָד· וּמִמֶּנּוּ יוֹצְאִים וּמִתְחַדְּשִׁים· וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים:

מִי יְחַוֶּה גְּדֻלָּתֶךָ· בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל הָאֵשׁ גַּלְגַּל הָרָקִיעַ וּבוֹ הַיָּרֵחַ· וּמִזִּיו הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ· וּבְתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם יָסוֹב גַּלְגַּלּוֹ· וְיַעֲלֶה דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ: וְסוֹדֶיהָ מֵהֶם פְּשׁוּטִים וּמֵהֶם עֲמֻקִּים· וְגוּפוֹ פָּחוֹת מִגּוּף הָאָרֶץ כְּחֵלֶק מִתִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים חֲלָקִים: וְהוּא מְעוֹרֵר מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ עוֹלָם וְקוֹרוֹתָיו· וְטוֹבוֹתָיו וְרָעוֹתָיו· בִּרְצוֹן הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו:

מִי יַזְכִּיר תְּהִלָּתֶךָ· בַּעֲשׂוֹתְךָ הַיָּרֵחַ רֹאשׁ לְחֶשְׁבּוֹן מוֹעֲדִים וּזְמַנִּים· וּתְקוּפוֹת וְאוֹתוֹת לְיָמִים וְשָׁנִים: בַּלַּיְלָה מֶמְשַׁלְתּוֹ· עַד בּוֹא עִתּוֹ· וְתֶחְשַׁךְ יִפְעָתוֹ וְיִתְכַּסֶּה מַעֲטֵה קַדְרוּתוֹ· כִּי מִמְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָתוֹ: וּבְלֵיל אַרְבָּעָה עָשָׂר אִם יַעַמְדוּ עַל קַו הַתְּלִי שְׁנֵיהֶם· וְיַפְרִיד בֵּינֵיהֶם· אָז הַיָּרֵחַ לֹא יָהֵל אוֹרוֹ· וְיִדְעַךְ נֵרוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ· כִּי הֵם בְּרוּאֵי מַעְלָה· וְאִם הֵם יְקָרִים· עֲלֵיהֶם שׁוֹפֵט לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים: אַךְ יִהְיֶה אַחֲרֵי נָפְלוֹ· וְיָאִיר אַחֲרֵי אָפְלוֹ· וּבְהִדָּבְקוֹ בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ עִם הַחַמָּה· אִם יִהְיֶה תְּלִי בֵּינֵיהֶם· וְעַל קַו אֶחָד יַעַמְדוּ שְׁנֵיהֶם· אָז יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ לִפְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ כְּעָב שְׁחוֹרָה· וְיַסְתִּיר מֵעֵין כָּל רֹאֶיהָ מְאוֹרָהּ: לְמַעַן יֵדְעוּ כָּל רֹאֶיהָ כִּי אֵין הַמַּלְכוּת לִצְבָא הַשָּׁמַיִם וְחֵילֵיהֶם· אֲבָל יֵשׁ אָדוֹן עֲלֵיהֶם· מַחְשִׁיךְ מְאוֹרֵיהֶם· כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם· וְהַחוֹשְׁבִים כִּי הַשֶּׁמֶשׁ אֱלֹהֵיהֶם· בְּעֵת הַזֹּאת יֵבוֹשׁוּ מִמַּחְשְׁבוֹתֵיהֶם·

---

*) Die nächstfolgenden Stücke enthalten eine poetische Darstellung der im Mittelalter herrschenden kosmischen Ansichten des Aristoteles. Da ihr Inhalt dem allgemeinen Verständnisse und Interesse fern liegt, so ist die Uebersetzung derselben hier weggeblieben. Sie ist jedoch vollständig und mit den nöthigen Erläuterungen zu finden in dem Buche: Die religiöse Poesie der Juden in Spanien von Dr. Michael Sachs. Berlin, Veit & Comp. 1845.

ויבחנו בריהם· וידעו כי יד יי עשתה זאת ואין לשמש יכלת·
והמחשיך אורה לו לבדו הממשלת· והוא השלח אליה עבד מעבדיה
גמול חסדיה· להסתיר אורה· ולכהות מפלצתה ויסירה מגביהה:

מי יספר צדקותיך· בהקיפך על רקיע הירח גלגל שני באין יוצאת
ונפרץ· ובו כוכב והוא הנקרא כוכב ומדתו כחלק משנים ועשרים
אלף מן הארץ· ומקיף הגלגל בעשרה ימים*) במרבע: והוא מעורר
בעולם ריבות ומדנים· ואיבות ותגנים: ונותן כח לעשות חיל ולצבור
הון· ולכנוס עשר ומזון· במצות הבורא אותו לשרתו כעבד לפני
אדוניו: והוא כוכב השכל והחכמה· נותן לפתאים ערמה· לנער
דעת ומזמה:

מי יבין סודותיך· בהקיפך על גלגל השני גלגל השלישי ובו נגה
כגברת בין חיליה· וככלה תעדה כליה: ובעשתי עשר חדש תסב
גליליה· וגופה כחלק משבעה ושלשים מן הארץ לידעי סודה ומשכיליה:
והיא מחדשת בעולם ברצון בוראה השקט ושלוה והיצרה וחדוה
ושירות ורננים· ומצהלות חפות חתנים· והיא מקשרת פרי תנובות
ושאר הצמחים· ממגד תבואות שמש· וממגד גרש ירחים:

מי ישכיל סודך בהקיפך על גלגל נגה גלגל רביעי ובו החמה·
וסובבת כל הגלגל בשנה תמימה· וגופה גדול מגוף הארץ מאה
ושבעים פעם במופתי שכל ומזמה· והיא חולקת לכל כוכבי שמים
ונותנת תשועה למלכים והוד ומלכות ואימה· ומחדשת נפלאות בעולם
אם לשלום ואם למלחמה· ועוקרת מלכיות ותתחם אחרות מקימה
ומקימה· ולה יכלת להשפיל ולהרים ביד רמה· והכל ברצון הבורא
אותה בחכמה: ובכל יום ויום תשתחוה למלכה ובית נתיבות נצבה·
ובשחר תרים ראש ותקוד לערב במערבה· בערב היא באה ובבקר
היא שבה:

מי יכיל גדלתך בעשותך אותה למנות בה ימים ושנים· ועתים
מזמנים· ולהצמיח בה עץ עשה פרי ומעדנת כימה ומושכות כסיל
השנים ורעננים: וששה חדשים הולכת לפאת צפון לחמם האויר

*) צ"ל חדשים·

והמים והעצים והאבנים: וכפי קרבתה לצפון יגדלו הימים ויאריכו
הזמנים. עד ימצא מקום אשר יגדל יומו עד היותו ששה חדשים
במופתים נאמנים. וששה חדשים הולכת לפאת דרום במעגלים נתונים.
עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד היותו ששה חדשים לפי מבחן
הבוחנים: וממנה יודעו קצת דרכי בוראה שמץ מגבורותיו. ועזוזו
ונפלאותיו. מגדלת העבדים גדלת הארון נודעת. לכל יודעי דעת:
ועל העבד יגלה תקף הארון וכבודו. וכל טוב אדניו בידו:

מי יכיל אותותיך. בהקיפך אותה להעניק אור לכוכבי מעלה
ומטה גם ללבנה. ואם תחתיה תעמוד הבהרת לבנה. וכפי אשר ירחק
לעמוד נכחה. ויקבל זרחה. עד ימלא אורו בעמדו לפניה. והאיר אל
עבר פניה: וכל אשר יקרב אחר חצי החדש אליה. והוא נוטה
מעליה. וירחק מעמוד נגדה. וילך לצדה. ועל כן תחסר אדרתו.
עד כלות חדשו ותקופתו. ויבא בגבול שפתו: ובהדבקו עמה. יסתר
במסתרים. כפי יום וחצי שעה ורגעים ספורים: ואחרי כן יתחדש
וישוב לקדמותו. והוא כחתן יוצא מחפתו:

מי ידע פליאותיך. בהקיפך על גלגל חמה גלגל חמישי ובו מאדים
כמלך בהיכלו. ובשמונה עשר חדש יסב גלגלו. ומדתו כגוף הארץ פעם
וחצי ושמינית פעם וזה תכלית גדלו: והוא כגבור עריץ מגן גבוריהו
מאדם. ומעורר מלחמות והרג ואבדן. ומכי חרב ולחמי רשף נהפך
לחרב לשדם. ושנת בצרת ושרפת אש ורעמים ואבני אלגביש ומדקרים
ושלופי חרב כנגדם. כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם:

מי יביע נוראותיך. בהקיפך על גלגל מאדים גלגל ששי גלגל
ומסבה. עצומה ורבה. צדק ילין בה: וגופו גדול מגוף הארץ חמשה
ושבעים פעם במדת רחבה. וסובב הגלגל בשתים עשרה שנה. והוא
כוכב רצון והאהבה. ומעורר יראת השם וישר ותשובה. וכל מדה
טובה. ומרבה כל תבואה ותנובה. ומשבית מלחמות ואיבה ומריבה:
ודתו לחזק בישרו כל בדק. והוא ישפוט תבל בצדק:

מי ישוחח גדלתך. בהקיפך על גלגל צדק גלגל שביעי ובו שבתי
בתקופתו. וגופו גדול מגוף הארץ אחד ותשעים פעם במדתו. וסובב

הַגַּלְגַּל בִּשְׁלשִׁים שָׁנָה בִּמְרוּצָתוֹ׳ וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וּבִזָּה וּשְׁבִי וְרָעָב כִּי כֵן דָּתוֹ׳ וּמַחֲרִיב אֲרָצוֹת וְעוֹקֵר מַלְכֻיּוֹת בִּרְצוֹן הַמַּפְקִיד אוֹתוֹ׳ לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתוֹ׳ נָכְרִיָּה עֲבוֹדָתוֹ׃

מִי יַגִּיעַ לְרוֹמְמוּתֶךָ׳ בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל שַׁבְּתַי גַּלְגַּל שְׁמִינִי בִּמְסִבָּתוֹ׳ וְהוּא סוֹבֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת עַל קַו הֵישֵׁב אֲפֻדָּתוֹ׳ וְכָל כּוֹכְבֵי שַׁחַק הָעֶלְיוֹנִים יְצוּקִים בִּיצִיקָתוֹ׳ וְכָל כּוֹכָב מֵהֶם יַקִּיף הַגַּלְגַּל בְּשִׁשָּׁה וּשְׁלשִׁים אֶלֶף שָׁנִים מֵרֹב גַּבְהוּתוֹ׳ וְגוּף כָּל כּוֹכָב מֵהֶם מֵאָה וְשֶׁבַע פְּעָמִים כְּגוּף הָאָרֶץ וְזֹאת תַּכְלִית גְּדֻלָּתוֹ׃ וּמִכֹּחַ הַמַּזָּלוֹת הָהֵם׳ נֶאֱצַל כֹּחַ כָּל בְּרוּאֵי מַטָּה לְמִינֵיהֶם׳ בִּרְצוֹן בּוֹרְאָם וּמַפְקִידָם עֲלֵיהֶם׃ וְכָל אֶחָד מֵהֶם עַל מַתְכֻּנְתּוֹ בְּרָאוֹ׳ וּבְשֵׁם קְרָאוֹ׳ אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ׃

מִי יֵדַע הֲלִיכוֹתֶיךָ׳ בַּעֲשׂוֹתְךָ לְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת הֵיכָלוֹת׳ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת׃ וְעַל טָלֶה וָשׁוֹר אָצַלְתָּ כֹּחֲךָ בְּהִתְיַחֲדָם׳ וְהַשְּׁלִישִׁי תְּאוֹמִים כִּשְׁנֵי אַחִים בְּהִתְאַחֲדָם׳ וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם׳ וְלָרְבִיעִי וְהוּא סַרְטָן גַּם לְאַרְיֵה נָתַתָּ מֵהוֹדְךָ עָלָיו׳ וְלַאֲחוֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו׳ וְכֵן לְמֹאזְנַיִם וּלְעַקְרָב אֲשֶׁר בְּצִדּוֹ הוּשַׁת׳ וְהַתְּשִׁיעִי הַנִּבְרָא כְּצוּרַת גִּבּוֹר כֹּחוֹ וְלֹא נָשַׁת׳ וַיְהִי רוֹבֵה קַשָּׁת׳ וְכֵן נִבְרָא גְּדִי וּדְלִי בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל׳ וּלְבַדּוֹ הַמַּזָּל הָאַחֲרוֹן וַיְמַן יְיָ דָּג גָּדוֹל׃ וְאֵלֶּה הַמַּזָּלוֹת הַגְּבוֹהִים וְנִשָּׂאִים בְּמַעֲלוֹתָם׳ שְׁנֵים עָשָׂר לְאֻמּוֹתָם׃

יְיָ מִי יַחְקוֹר תַּעֲלוּמוֹתֶיךָ׳ בְּהַאֲצִילְךָ עַל גַּלְגַּל הַמַּזָּלוֹת גַּלְגַּל תְּשִׁיעִי בְּמַעֲרָכוֹ׳ הַמַּקִּיף עַל כָּל הַגַּלְגַּלִּים וּבְרוּאֵיהֶם וְהֵם סְגוּרִים בְּתוֹכוֹ׳ הַמַּנְהִיג כָּל כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְגַלְגַּלֵּיהֶם מִמִּזְרָח לְמַעֲרָב לְתֹקֶף מַהֲלָכוֹ׳ הַמִּשְׁתַּחֲוֶה פַּעַם בְּכָל יוֹם לִפְאַת מַעֲרָב לְמַלְכּוֹ וּמַמְלִיכוֹ׳ וְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם בְּתוֹכוֹ׳ כְּגַרְגִּיר חַרְדָּל בַּיָּם הַגָּדוֹל לְתֹקֶף גָּדְלוֹ וְעָרְכּוֹ׳ וְהוּא וּגְדֻלָּתוֹ נֶחְשָׁב כְּאַיִן וּכְאֶפֶס לִגְדֻלַּת בּוֹרְאוֹ וּמַלְכּוֹ׳ וְכָל מַעֲלוֹתָיו וְגָדְלוֹ׳ מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ׃

מִי יָבִין סוֹדוֹת נוֹרְאוֹתֶיךָ׳ בַּהֲרִימְךָ עַל גַּלְגַּל הַתְּשִׁיעִי גַּלְגַּל הַשֵּׂכֶל הוּא הַהֵיכָל לִפְנַי׳ הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיְיָ׃ וְהוּא הַגַּלְגַּל הַנַּעֲלֶה עַל כָּל עֶלְיוֹן׳ אֲשֶׁר לֹא יַשִּׂיגֵהוּ רַעְיוֹן׳ וְשָׁם הַחֶבְיוֹן׳ אֲשֶׁר הוּא לִכְבוֹדְךָ לְאַפִּרְיוֹן׳ מִכֶּסֶף הָאֱמֶת יָצַקְתָּ אוֹתוֹ׳ וּמִזְּהַב הַשֵּׂכֶל עָשִׂיתָ רְפִידָתוֹ׳

ועל עמודי צדק שמת מסבתו · ומכחך מציאותו · וממך ועדיך מגמתו ·
ואליך תשוקתו :

יי מי יעמיק למחשבותיך · בעשותך מזיו השכינה זהר הנשמות .
והנפשות הרמות . הם מלאכי רצונך . משרתי פניך : הם אדירי כח
וגבורי ממלכת · בידם להט החרב המתהפכת · ועושי מלאכת · אל
אשר יהיה שמה הרוח ללכת : כלם גזורות פניניות . וחיות עליות .
חצוניות ופנימיות . הליכותיך צופיות : ממקום קדוש יהלכו · וממקור
האור ימשכו : נחלקים לכתות · ועל דגלם אותות . בעט סופר מהיר
חרותות · מהם נסיכות ומהם משרתות : מהם צבאות · רצות ובאות ·
לא עיפות ולא נלאות · רואות ולא נראות : מהם חצובי להבות ·
ומהם רוחות נושבות · מהם מאש וממים מרכבות · מהם שרפים ·
ומהם רשפים · מהם ברקים · ומהם זיקים : וכל כת מהם משתחוה
לרוכב ערבות · וברום עולם נצבים לאלפים ולרבבות : נחלקים
למשמרות · ביום ובלילה לראש אשמורות · לערוך תהלות ושירות ·
לנאזר בגבורות : כלם בחרדה ורעדה כורעים ומשתחוים לך · ואומרים
מודים אנחנו לך : שאתה אלהינו · אתה עשיתנו · ולא אנחנו ·

יי מי יעמיק Wer durchdenkt Deines Gedankens Tiefe, daß aus Deiner Gottheit Glanz Du erschaffen die Seelen, die lichtklaren, der hehren Geister Schaaren. Engel, vollziehend Deinen Willen, Diener, die Deinen Wink erfüllen, Deines Reiches Gewalt'ge, gerüstet mit Macht, in deren Hand des kreisenden Schwertes Flamme wacht. Sie gehen, daß Dein Werk werde vollbracht, wohin sie treibt des Geistes Macht. Bildungen, lauter, zart, Geschöpfe höherer Art, innere, äußere — verschiedenen Ranges, schauend nach den Spuren Deines Ganges; heil'ger Stätt' entgleitet, aus dem Lichtquell abgeleitet, getheilt in Schaaren, die ihrer Fahne Zeichen wahren, die Einen Herrscher, die Andern Diener. Da ist ein Heer, eilend hin und her, ermattet nicht und wird nicht schwer, unsichtbar, doch Allseher. Die Einen Flammen, Andre aus Lufthauch stammen, noch Andre aus Feuer und Wasser gefügt zusammen. Die Einen Glüher, die Andern Sprüher, Jene blitzschnell, Diese lichthell. Und jegliche Schaar beugt sich dem Herrn, im Aether hausend, und in der Weltenhöhe stehn sie zu Myriaden und Tausend, getheilt in Wachen, Tag und Nacht beim Wechsel der Wachen, anzustimmen Preis und Gesänge dem Herrlichen im Machtgepränge. Und sie alle in Zittern und Angstschüttern beugen und bücken sich Dir, und sprechen: Dank weihen wir Dir, Du unser Meister, erschufst uns

וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: וְכִי אַתָּה אֲדוֹנֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה בּוֹרְאֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֵדֶיךָ:

יְיָ מִי יָבֹא עַד תְּכוּנָתֶךָ. בְּהַגְבִּיהֲךָ לְמַעְלָה מִגַּלְגַּל הַשֵּׂכֶל כִּסֵּא הַכָּבוֹד. אֲשֶׁר שָׁם נְוֵה הַחֶבְיוֹן וְהַהוֹד. וְשָׁם הַסּוֹד וְהַיְסוֹד. וְעָדָיו יַגִּיעַ הַשֵּׂכֶל וְשָׁם יַעֲמֹד: וּמִלְמַעְלָה גָּאִיתָ וְעָלִיתָ עַל כֵּס תַּעֲצוּמָךְ. וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ:

מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. מַעֲמָד לְנַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ: וְשָׁם נְוֵה הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת. אֲשֶׁר בִּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוּרוֹת: וַאֲשֶׁר יִיגְעוּ וְיִיעֲפוּ שָׁם יַחֲלִיפוּ כֹחַ. וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ. וְאֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ: וּבוֹ נֹעַם בְּלִי תַכְלִית וְקִצְבָּה. וְהוּא הָעוֹלָם הַבָּא: וְשָׁם מַעֲמָדוֹת וּמַרְאוֹת. לַנְּפָשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת בְּמַרְאוֹת הַצּוֹבְאוֹת. אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן לִרְאוֹת וּלְהֵרָאוֹת: שׁוֹכְנוֹת בְּהֵיכְלֵי מֶלֶךְ. וְעוֹמְדוֹת עַל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ. וּמִתְעַדְּנוֹת בְּמֶתֶק פְּרִי הַשֵּׂכֶל וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ: זֹאת הַמְּנוּחָה וְהַנַּחֲלָה. אֲשֶׁר אֵין תַּכְלִית לְטוּבָהּ וְיָפְיָהּ. וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִיא וְזֶה פִּרְיָהּ:

מִי יְגַלֶּה צְפוּנוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ בַּמָּרוֹם חֲדָרִים וְאוֹצָרוֹת. מֵהֶם נוֹרָאוֹת סְפוּרוֹת. וּדְבַר גְּבוּרוֹת: מֵהֶם אוֹצְרוֹת חַיִּים. לְזַכִּים וּנְקִיִּים: וּמֵהֶם אוֹצְרוֹת יֶשַׁע. לְשָׁבֵי פֶשַׁע: וּמֵהֶם אוֹצְרוֹת אֵשׁ וְנַחֲלֵי גָפְרִית. לְעוֹבְרֵי בְרִית. וְאוֹצְרוֹת שׁוּחוֹת עֲמֻקּוֹת לֹא יִכְבֶּה אִשָּׁם. וְשׁוּם יְיָ יִפֹּל שָׁם: וְאוֹצְרוֹת סוּפוֹת וּסְעָרוֹת. וְקִפָּאוֹן וִיקָרוֹת: וְאוֹצְרוֹת בָּרָד וְקֶרַח וְצִיָּה וָשֶׁלֶג. גַּם חֹם וְנוֹזְלֵי פֶלֶג: וְקִיטוֹר וּכְפוֹר וְעָנָן וַעֲרָפֶל. וַעֲלָטָה וָאֹפֶל: הַכֹּל הֲכִינוֹתָ בְּעִתּוֹ. אִם לְשֵׁבֶט אִם לְאַרְצוֹ. אִם לְחֶסֶד חִשַּׁבְתָּ אוֹתוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ:

מִי יָכִיל עָצְמָתֶךָ. בִּבְרֹאֲךָ מִזִּיו כְּבוֹדְךָ יִפְעַת טְהוֹרָה. מִצּוּר הַצּוּר נִגְזָרָה. וּמִמַּקֶּבֶת בּוֹר נֻקָּרָה: וְאָצַלְתָּ עָלֶיהָ רוּחַ חָכְמָה. וְקָרָאתָ אוֹתָהּ נְשָׁמָה: עֲשִׂיתָהּ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ הַשֵּׂכֶל חֲצוּבָה. וְנִשְׁמָתוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֲרָה בָהּ: שִׁלַּחְתָּהּ אֶל הַגּוּף לְעָבְדוֹ וּלְשָׁמְרֵהוּ. וְהִיא כְּאֵשׁ בְּתוֹכוֹ וְלֹא תִשְׂרְפֵהוּ. כִּי מֵאֵשׁ הַנְּשָׁמָה נִבְרָא הַגּוּף וְיָצָא מֵאַיִן לְיֵשׁ. מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ:

מִי יַגִּיעַ לְחָכְמָתֶךָ. בְּתִתְּךָ לַנֶּפֶשׁ כֹּחַ הַדֵּעַת אֲשֶׁר בָּהּ תְּקוּעָה וִיהִי

Geister, und nicht wir, Deiner Hände Werk wir Alle hier. Du bist unser Herr, dem wir als Knechte eigen, Du unser Schöpfer — wir Deine Zeugen!

יי מי יבא O Gott, wer bringet vor zu Deinem Ziele, daß über den Kreis des Geistes Du erhöht den Thron der Herrlichkeit? Dort ruht der Gottesglanz in stiller Verborgenheit. Dort ist der Urgrund und das Geheimniß, ungesehn, fleucht dorthin der Geist — da bleibt er stille stehn. Ueber Deiner Allmacht Sitz hast Du Dich emporgeschwungen. Dir nach ist noch kein Mensch gedrungen.

מי יעשה Wer erreicht Deine Werke, daß Du unter dem Throne Deiner Herrlichkeit den Seelen Deiner Frommen eine Stätte geweiht? — Dort ist die Wohnung der Geister, der reinen, die dem Lebensbunde Du mochtest einen. Die Matten und Müden verjüngen sich dort in Kraft, dort ruhen sanft, die hier erschlafft, dort werden frei die Söhne der Haft, dort ist ohne Maaß und Ende Seligkeit beschieden, dort des ewigen Lebens Frieden. Dort sind die Stätten, die Spiegel, die klaren, für die Seelen, die dort sich schaaren, ihren Gott zu schaun und ihm sich zu offenbaren, wohnend im Palaste des Königs, stehend um die Tafel des Königs, geletzt von des Geistes süßer Frucht, der köstlichen Labe des Königs. Dies ist das Erbe, der Ruhe Ort, dessen Lieblichkeit und Güte nicht erreicht das Wort, von Milch und Honig fließt er, und solche Frucht wächst dort.

מי יגלה Wer enthüllet Dein Geheimniß, daß Du in der Höhe schufst Gemächer und Kammern? — Wundersam — schon die Kund' erfüllt mit Staunen und Jammern. — Räume gefüllt von Leben und Heil, den Lautern und Frommen zu Theil, Räume, voll Segen und Huld, Denen, die sich bekehrt von Schuld, Räume, wo Feuer glüht und Schwefelströme kochen, Denen, die den Bund gebrochen, — Höhlen und Gründe, nimmer verlöschende Feuerschlünde, darin der Gottverwünschte seine Stätte finde. Räume, darin Sturm und Windsbraut, und Eises Starre, das nimmer thaut. Behälter von Hagel, Frost, Schnee und Gluth, ausdörrender Hitze, strömender Fluth, und Dunst und Reif und Wolkendüster schaurig, und Finsterniß und Dunkel traurig. Das Alles hast Du geordnet für seine Zeit, ob zur Geißel, ob für ein Land zum Segen — es ist bereit!

מי יכיל Wer fasset Deine Allmacht, daß Du aus Deines Glanzes Pracht erschufst der Seele lautre Macht? Gehauen aus dem Urgestein, dem Weltenhort, — der Gottesglanz ist ihres Ursprungs Ort. Den Strahl der Weisheit hast Du auf sie geleitet, „Lebensodem" ist der Name, der sie bedeutet. Sie ist dem Flammenmeer des Geistes entsprüht, deß Feuerhauch sie durchglüht. Du hast sie gesandt dem Leibe zur Hülf' und Hut, und ob sie in ihm glüht, nicht zehrt ihn ihre Gluth. Denn aus dem Feuer der Seele entstand der Leib und trat in's Leben ein, da Gott sich auf ihn niedersenkt in Flammenschein.

מי יגיע Wer erreicht Deine Weisheit, daß Du der Seele verliehn der Erkenntniß Kraft, die in ihr wurzelt, — ihres Wesens Stamm

הַמַּדָּע יְסוֹדָהּ. וְעַל כֵּן לֹא יִשְׁלוֹט עָלֶיהָ כִּלָּיוֹן וְתִתְקַיֵּם כְּפִי קִיּוּם יְסוֹדָהּ.
וְזֶה עִנְיָנָהּ וְסוֹדָהּ: וְהַנֶּפֶשׁ הַחֲכָמָה לֹא תִרְאֶה מָוֶת. אַךְ תְּקַבֵּל עַל עֲוֹנָהּ
עֹנֶשׁ מַר מִמָּוֶת: וְאִם טְהוֹרָה תָּפִיק רָצוֹן. וְתִשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן. וְאִם
נִטְמְאָה תָּנוּד בְּשֶׁצֶף קֶצֶף וְחָרוֹן: וְכָל יְמֵי טֻמְאָתָהּ בָּדָד תֵּשֵׁב גּוֹלָה
וְסוּרָה. בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֹאת יְמֵי
טָהֳרָהּ:

מִי יִגְמוֹל עַל טוֹבוֹתֶיךָ. בְּשׂוּמְךָ הַנְּשָׁמָה לַגּוּף לְהַחֲיוֹתוֹ. וְאֹרַח
לְהוֹרוֹתוֹ וּלְהַרְאוֹתוֹ. לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ: קְרַצְתּוֹ מֵאֲדָמָה. וְנָפַחְתָּ בוֹ
נְשָׁמָה. וְאָצַלְתָּ עָלָיו רוּחַ חָכְמָה. אֲשֶׁר בָּהּ יִבָּדֵל מִבְּהֵמָה. וְיַעֲלֶה
אֶל מַעֲלָה רָמָה: שַׂמְתּוֹ בְּעוֹלָמְךָ סָגוּר וְאַתָּה מִחוּץ תָּבִין מַעֲשָׂיו וְתִרְאֵנוּ.
וְכָל אֲשֶׁר מִמְּךָ יַעְלִימֵנוּ. מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֵּנוּ:

מִי יוֹדֵעַ סוֹד מִפְעֲלוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ לַגּוּף צָרְכֵי פְעֻלּוֹתֶיךָ. וְנָתַתָּ לוֹ
עֵינַיִם לִרְאוֹת אוֹתוֹתֶיךָ. וְאָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְרַעְיוֹן לְהָבִין קְצָת
סוֹדוֹתֶיךָ. וּפֶה לְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וְלָשׁוֹן לְהַגִּיד לְכָל יָבֹא גְּבוּרָתֶךָ. כָּמוֹנִי
הַיּוֹם אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. הַמְסַפֵּר כְּפִי קֹצֶר לְשׁוֹנִי מְעַט מִזְּעֵר
מֵרוֹמְמוּתֶךָ. וְהֵן אֵלֶּה קְצוֹת דְּרָכֶיךָ: וּמַה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם. כִּי חַיִּים
הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם: בָּהֶם יוּכְלוּ כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם לְהַכִּירֶךָ. וְאִם לֹא רָאוּ פְּנֵי
יְקָרֶךָ. וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע גְּבוּרָתֶךָ. אֵיךְ יַכִּיר אֱלָהוּתֶךָ. וְאֵיךְ תָּבֹא
בְּלִבּוֹ אֲמִתּוּתֶךָ. וִיכַוֵּן רַעְיוֹנָיו לַעֲבוֹדָתֶךָ: עַל כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת לִבּוֹ
לִזְכּוֹר לִפְנֵי אֱלֹהָיו. מְעַט מִזְּעֵר מֵרָאשֵׁי תְהִלּוֹתָיו. אוּלַי בָּם מֵעֲוֹנוֹ יִשֶּׁה.
וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲדֹנָיו הֲלֹא בְּרָאשֵׁי:

אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְדַעְתִּי. כִּי כְּפִי עָצְמַת גְּדֻלָּתְךָ
כֵּן תַּכְלִית דַּלּוּתִי וְשִׁפְלוּתִי: וּכְפִי תֹקֶף יְכָלְתְּךָ כֵּן חֻלְשַׁת יְכָלְתִּי.
וּכְפִי שְׁלֵמוּתְךָ כֵּן חֶסְרוֹנִי: כִּי אַתָּה אֶחָד וְאַתָּה חַי וְאַתָּה גִּבּוֹר וְאַתָּה
קַיָּם וְאַתָּה גָּדוֹל וְאַתָּה חָכָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ: וַאֲנִי גּוּשׁ וְרִמָּה. עָפָר מִן
הָאֲדָמָה. כְּלִי מָלֵא כְלִמָּה. אֶבֶן דּוֹמֶה. צֵל עוֹבֵר. רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.
חֲמַת עַכְשׁוּב. עֲקוֹב הַלֵּב. עֲרַל לֵב. גְּדָל חֵמָה. חֹרֵשׁ אָוֶן וּמִרְמָה:
גְּבַהּ עֵינַיִם. קְצַר אַפַּיִם. טְמֵא שְׂפָתַיִם. נֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם. וְאָץ בְּרַגְלַיִם:

und Schaft. Drum wird sie nimmermehr zerstört, wie ihres Daseins Urgrund sich stets bewährt, und das ist ihr Wesen und ihr Werth. Die weise Seele schauet nimmer den Tod, doch ob ihrer Sünden leidet sie Strafe, bittrer denn Tod. Doch Gnade wird ihr, blieb sie rein, sie darf am jüngsten Tag sich freun. Doch ward sie unrein, muß umher sie irren, in Qual und in Verzweiflungswirren, und sitzt einsam, verstoßen, ausgeschlossen, darf dem Heil'gen nicht nahn, bis der Läuterung Frist verflossen.

מי יגמול Wer vergilt Deine Liebe, daß Du dem Körper die Seele verliehst, die Leben ihm gewähre, den rechten Pfad ihn lehre, jedes Leid ihm abwehre? Aus Erde geformt hast Du sein Bild, mit Lebensodem ihn erfüllt, mit der Erkenntniß Kraft ihn bekleidet, die ihn vom Thiere scheidet, durch die er höh'rer Stuf' entgegenschreitet. Rings umschlossen steht er in Deiner Welt, Du lenkst sein Thun, Dein Auge fest ihn hält, und was ihn immer Dir entrücke, von innen und außen schaun ihn Deine Blicke.

מי יודע Wer kann Deines Waltens Geheimniß durchdringen, daß Du dem Leibe Werkzeuge schufst, Deinen Dienst zu vollbringen? Du gabst ihm das Auge, zu schauen Deine Wunder und Zeichen, das Ohr, zu hören Deine Thaten ohne Gleichen, den Geist, von Deinem Geheimniß ein Theilchen zu ergründen, den Mund, für Dein Lob das Wort zu finden, Deine Allmacht jedem Nachkommen zu künden, wie ich Dein Knecht, Sohn Deiner Magd, der mit ungeübter Zunge wagt, ein Geringes zu melden von Deinem Glanze, und doch ists nur Etwas. Wie groß ist erst das Ganze! Das ganze Leben füllt Denen es aus, die danach streben. Die es hören, sie werden Dir dann vertraut, ob sie auch Deiner Herrlichkeit nicht ins Antlitz geschaut. Die aber von Deiner Allmacht nicht vernommen, wie sollen sie zur Kenntniß Deiner Gottheit kommen, wie soll in ihr Herz Deine Wahrheit dringen, wie ihr Sinn Deinem Dienst entgegen ringen? Drum hat mein Herz vor meinem Gotte sich erkühnt, von Deines Ruhmes Aeußerstem Etwas zu melden, ob meine Sünde dadurch werde gesühnt. Wodurch sonst macht' ich bei meinem Herrn mich verdient?

אלהי בשתי Mein Gott! Voll Schmach und Schande steh' ich vor Dir; denn ich weiß, daß ich so arm und gering bin, als erhaben ist Dein Ruhm und Preis, und wie grenzenlos Deine Allmacht, so hinfällig meine Ohnmacht, und wie Deine Vollkommenheit, so meine Mangelhaftigkeit. Denn Du bist einzig und ewig lebend und allmächtig, und wandellos und groß und weise — Gott! Und ich ein Erdenstaub, der Würmer Raub, ein Gefäß, schmachgefüllt, schandumhüllt, dem dumpfen Steine gleichend, ein Schatten entweichend, ein flüchtiger Odem, nicht wiederkehrend, Schlangengift, glühend, zehrend. Ein Herz voll Krümmen, verstockt der Wahrheit Stimmen, voll Zorn und Wuth, des Trugs, der Sünde Brut, voll Hochmuth, ohne Langmuth, sündig wandelnd, unwürdig handelnd. Was bin ich? was mein Leben? was

מָה אֲנִי מֶה חַיַּי וּמַה גְּבוּרָתִי · וּמַה צִּדְקָתִי · נֶחְשָׁב לְאַיִן כָּל יְמֵי הֱיוֹתִי · וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי : מֵאַיִן מוֹצָאִי · וּלְאַיִן מוֹבָאִי · וְהִנֵּה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא כֵהַת בְּעַזּוּת מֵצַח וְטֻמְאַת רַעְיוֹנִים וְיֵצֶר זוֹנֶה · לְגִלּוּלָיו פּוֹנֶה : וְתַאֲוָה מִתְגַּבֶּרֶה · וְנֶפֶשׁ לֹא מְטֹהָרָה · וְלֵב טָמֵא · אוֹבֵד וְנִדְמֶה · וְגוּף נָגוּף · מָלֵא אֲסַפְסוּף · יוֹסִיף וְלֹא יָסוּף :

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי עֲוֹנוֹתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר · וְאַשְׁמוֹתַי עָצְמוּ מִלִּזְכּוֹר : אַךְ אֶזְכּוֹר מֵהֶם כְּטִפָּה מִן הַיָּם · וְאֶתְוַדֶּה בָּהֶם · אוּלַי אַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְדָכְיָם · וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ :

אָשַׁמְתִּי בְתוֹרָתֶךָ · בָּזִיתִי בְמִצְוֹתֶיךָ · גָּעַלְתִּי בְלִבִּי וּבְמוֹ פִּי · דִּבַּרְתִּי דֹפִי · הֶעֱוֵיתִי · וְהִרְשַׁעְתִּי · זַדְתִּי · חָמַסְתִּי · טָפַלְתִּי שֶׁקֶר · יָעַצְתִּי רַע לְאֵין חֵקֶר · כִּזַּבְתִּי · לַצְתִּי · מָרַדְתִּי · נִאַצְתִּי · סָרַרְתִּי · עָוִיתִי · פָּשַׁעְתִּי וְעֹרֶף הִקְשֵׁיתִי · קַצְתִּי בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ · רָשַׁעְתִּי · שִׁחַתִּי דְּרָכַי · תָּעִיתִי מִמַּהֲלָכַי · עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְסַרְתִּי · וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי :

אֱלֹהַי נָפְלוּ פָנַי בְּזָכְרִי כָּל אֲשֶׁר הִכְעַסְתִּיךָ · כִּי עַל כָּל טוֹבוֹת שֶׁגְּמַלְתַּנִי רָעָה גְּמַלְתִּיךָ : כִּי בְּרָאתַנִי לֹא לְצֹרֶךְ רַק נְדָבָה · וְלֹא בְהֶכְרֵחַ כִּי אִם בְּרָצוֹן וְאַהֲבָה : וְטֶרֶם הֱיוֹתִי בְּחַסְדְּךָ קִדַּמְתָּנִי · וְנָפַחְתָּ רוּחַ בִּי וְהֶחֱיִיתָנִי · וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאוֹר הָעוֹלָם לֹא עֲזַבְתָּנִי · אֲבָל כְּאָב חוֹמֵל גִּדַּלְתָּנִי · וְכָאֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק אֱמַנְתָּנִי · עַל שְׁדֵי אִמִּי הִבְטַחְתָּנִי · וּמִנְּעִימוֹתֶיךָ הִשְׂבַּעְתָּנִי · וּבְבֹאִי לַעֲמוֹד עַל עָמְדִי חִזַּקְתָּנִי · וְקֵחַתָּנִי עַל זְרוֹעֹתֶיךָ וְתִרְגַּלְתָּנִי · וְחָכְמָה וּמוּסָר לִמַּדְתָּנִי · וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה חִלַּצְתָּנִי · וּבְעֵת עֶבְרָה וָזַעַם בְּצֵל יָדְךָ הִסְתַּרְתָּנִי · וְכַמָּה צָרוֹת נֶעֶלְמוּ מֵעֵינַי וּמֵהֶם גְּאַלְתָּנִי · וּבְטֶרֶם בֹּא הַתְּלָאָה הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכָּתִי וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי · וּבְעֵת לֹא נִשְׁמַרְתִּי מִכָּל נֶזֶק אַתָּה שְׁמַרְתָּנִי · וּבְבֹאִי בֵּין שִׁנֵּי אֲרָיוֹת שִׁבַּרְתָּ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים וּמִשָּׁם הוֹצֵאתָנִי · וּבְחוֹל עָלַי חֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים חִנָּם רִפֵּאתָנִי · וּבְבֹא שְׁפָטֶיךָ הָרָעִים עַל הָעוֹלָם מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנִי · וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנִי · וּבְרָעָב זַנְתָּנִי · וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנִי · וּבְהַכְעִיסִי אוֹתְךָ כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִסַּרְתָּנִי · וּבְקָרְאִי מִצָּרָתִי נַפְשִׁי יָקְרָה בְּעֵינֶיךָ וְרֵיקָם לֹא הֱשִׁיבוֹתָנִי : וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל זֶה · בְּתִתְּךָ

meine Stärke? was meine Tugendwerke? Für nichts geachtet in meines Lebens Tagen, was erst, wenn sie zu Grabe mich getragen? Dem Nichts entnommen, zum Nichts mein Kommen. Nun tret' ich hin vor Dich wider Gebühr mit unreinem Sinn und frechem Trieb, der treu seinem Götzen blieb, und es braust die Lust in der ungeläuterten Brust. Ein Herz voll Unflath, verloren, ohne Rath, ein Leib voll Schwächen, mit einem Schwarm Gebrechen, die sich mehren statt aufzuhören.

אלהי ידעתי Mein Gott! Ich weiß, daß meine Sünden jede Zahl übersteigen, meine Vergehungen durch kein Wort zu erreichen, doch will ich von ihnen, wie einen Tropfen aus dem Meere, nennen, und bekennen. Vielleicht still' ich ihrer Fluthen Brausen und Toben, und Du erhörst und verzeihst in Deinen Himmeln droben.

אשמתי Ich habe mich versündigt an Deiner Lehre, geschmäht Deines Gebotes Ehre, gefrevelt mit Herz und Mund durch bösen Leumund. Ich habe gefehlt, — betrübt, Trotz, Gewalt geübt, Lug begonnen, ohne Maaß Böses gesonnen, geheuchelt, gehöhnt, gelästert, mich aufgelehnt. Ein Sünder, abtrünnig war ich, ein Frevler, halsstarrig. Verschmähte Deine Zucht, war verrucht, habe verderbt gehandelt, bin in der Irre gewandelt. Von Deinem Gebot' abgewichen bin ich abtrünnig. Du aber bist in Allem, was mir geschieht, gerecht; denn Du hast Wahrheit geübt, nur ich war schlecht.

אלהי נפלו Mein Gott! Wie muß ich beschämt das Auge senken, bedenk' ich, wie Deiner Huld ich gelohnt durch Kränken. Nicht aus Zwang erschufst Du mich, nein, aus freiem Willen, nicht nothgedrungen, — sondern aus Gnadenfüllen. Und noch vor meinem Sein war Deine Huld bei mir, Du hauchtest in mich Odem, gabst Leben mir, und als ich ins Leben eintrat, ließest Du mich nicht los, zogst mich wie ein liebender Vater groß, und wie den Säugling der Wärter hast Du mich gepflegt, an die Mutterbrust kummerlos mich gelegt, mit Deinen Labungen mich gehegt. Und als ich zu stehn begann, sichertest Du meine Tritte, nahmst mich auf Deinen Arm, gängeltest meine Schritte, lehrtest mich Weisheit und fromme Sitte, zogst mich aus Qual und Sorgen, wüthete der Sturm, hast Du im Schatten Deiner Hand mich geborgen. Aus wie viel Schmerzen halfst Du mir unvermerkt, noch vor dem Leiden hast Du mit Heilung mich gestärkt, schirmtest mich, wenn ich mich nicht gehütet vor Noth, rettetest mich, wenn der Leuen Zahn mir gedroht. — Wenn Deine Strafen heimsuchten die Welt, bargst Du mich vor'm Schwert, erhieltest bei Plagen mich unversehrt, hast in Mangel und Noth mich ernährt, in Fülle mir Nahrung gewährt. Und kränkt' ich Dich, hast Du, wie der Vater den Sohn, mich belehrt, und wenn meinen Angstruf Du gehört, war mein Leben Dir werth, und nie bin ich leer zurückgekehrt. — Und noch Größeres hast Du an mir gethan, daß Du mir gabst den wahren Glauben, zu glau-

לִי אֱמוּנָה שְׁלֵמָה לְהַאֲמִין כִּי אַתָּה אֵל אֱמֶת. וּנְבִיאֶיךָ אֱמֶת: וְלֹא נָתַתָּ לִי חֵלֶק עִם מוֹרְדֶיךָ וְקָמֶיךָ. וְעִם נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ: אֲשֶׁר בְּתוֹרָתְךָ יִלְעִיבוּ. וּבְעוֹבְדֶיךָ יָרִיבוּ. וּנְבִיאֶיךָ יַכְזִיבוּ: מֵרָאִים תּוֹמָה. וְתַחְתֶּיהָ עָרְמָה: מַרְאִים נֶפֶשׁ זַכָּה וְנִטְהֶרֶת. וְתַחְתֶּיהָ תַּעֲמוֹד הַבַּהֶרֶת: כִּכְלִי מָלֵא כְלִמָּה. רָחוּץ מִחוּץ בְּמֵי עָרְמָה. וְכֹל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא: קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ. אָמְנָם יְיָ אֱלֹהַי אוֹדֶךָ: כִּי נָתַתָּ בִּי נֶפֶשׁ קְדוֹשָׁה. וּבְמַעֲשַׂי טִמֵּאתִיהָ. וּבְיִצְרִי חִלַּלְתִּיהָ וְגֵאַלְתִּיהָ: וְהִנֵּה גָּבַר עָלַי. וְהֵפִיץ חֲיָלַי. וְלֹא נִשְׁאַר אֵלַי. כִּי אִם כַּוָּנָה רַחֲמֶיךָ. אַךְ אֵדַע כִּי בָם אֶתְקְפֶנּוּ. וְיִהְיוּ לִי מֵעִיר לַעֲזוֹר אוּלַי אוּכַל נַכֶּה בוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לָכוֹף אֶת יִצְרִי הָאַכְזָרִי וְהַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאַי וּמֵאַשְׁמַי. אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי: עַד אָכִין צֵידָה לְדַרְכִּי וְצֵידָתִי לְיוֹם נְסִיעָתִי. כִּי אִם אֵצֵא מֵעוֹלָמְךָ כַּאֲשֶׁר בָּאתִי. וְאָשׁוּב עָרוֹם לִמְקוֹמִי כַּאֲשֶׁר יָצָאתִי. לָמָּה נִבְרֵאתִי. וְלִרְאוֹת עָמָל נִקְרֵאתִי: טוֹב לִי עוֹד אֲנִי שָׁם. מִצֵּאתִי לְהַגְדִּיל וּלְהַרְבּוֹת אָשָׁם:

אָנָּא הָאֱלֹהִים בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ שָׁפְטֵנִי. אַל בְּאַפְּךָ פֶּן תַּמְעִיטֵנִי: כִּי מָה הָאָדָם כִּי תְדִינֵהוּ. וְהֶבֶל נִדָּף אֵיךְ בְּמִשְׁקָל תְּבִיאֵהוּ. וּבַעֲלוֹתוֹ בְמֹאזְנֵי מִשְׁקָל. לֹא יִכְבַּד וְלֹא יֵקַל. וּמַה יִּסְכָּן לְךָ לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מִשְׁקָל: מִיּוֹם הֱיוֹתוֹ הוּא נִגָּשׂ וְנַעֲנֶה. נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה: רֵאשִׁיתוֹ מוֹץ נִהְדָּף. וְאַחֲרִיתוֹ קַשׁ נִדָּף. וּבְחַיָּיו כְּעֵשֶׂב נִשְׁדָּף. וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת נִרְדָּף: מִיּוֹם צֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ. יָגוֹן לֵילוֹ וַאֲנָחָה יוֹמוֹ: אִם הַיּוֹם יָרוּם. מָחָר תּוֹלֵעִים יָרֻם: הַמּוֹץ יִדְּפֶנּוּ. וְהַקּוֹץ יִגְּפֶנּוּ: אִם יִשְׂבַּע יִרְשַׁע. וְאִם יִרְעַב עַל פַּת לֶחֶם יִפְשַׁע: לִרְדּוֹף הָעֹשֶׁר קַלּוּ נְשָׁרָיו. וְיִשְׁכַּח הַמָּוֶת וְהוּא אַחֲרָיו: בְּעֵת הַמֵּצַר יֶרֶב אֲמָרָיו. וְיַחֲלִיק דְּבָרָיו וְיַרְבֶּה נְדָרָיו. וּבְצֵאתוֹ לַמֶּרְחָב יָחֵל דְּבָרָיו. וְיִשְׁכַּח נְדָרָיו. וִיחַזֵּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיו. וְהַמָּוֶת בַּחֲדָרָיו: וְיַרְבֶּה שׁוֹמְרִים מִכָּל עֵבֶר. וְהָאוֹרֵב יוֹשֵׁב לוֹ בַּחֶדֶר. וְהַזְּאֵב לֹא יַעַצְרֶנּוּ גָדֵר. מִבֹּא אֶל הָעֵדֶר: בָּא וְלֹא יָדַע לָמָּה. וְיִשְׂמַח וְלֹא יָדַע בַּמֶּה. וְיִחְיֶה וְלֹא יָדַע כַּמָּה. בְּיַלְדוּתוֹ הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּתוֹ. וְכַאֲשֶׁר תָּחֵל רוּחַ יְיָ לְפַעֲמוֹ. וְהִתְעוֹרֵר לֶאֱסוֹף חַיִל וָהוֹן וַיִּסַּע מִמְּקוֹמוֹ.

ben, daß Du, o Gott, wahr, und Deine Lehre wahr, und Deine Propheten wahr. Und gabst mir nicht mein Theil mit Deinen Feinden, die sich gegen Dich empören, die Unwürdigen, die Deinen Namen verunehren, die Deine Lehre verdrehen, Deine Diener schmähen, Deine Propheten als Lügner ansehen, die da zeigen Einfalt, und Trug im Hinterhalt, die da zeigen eine Seele, lauter, gesund, dahinter aber Alles — krank und wund, wie ein Gefäß von Schande gefüllt, von außen zum Schein' abgespült, doch unrein Alles, was es enthielt. — Zu gering bin ich für die Gnade, die Deinem Knecht Du erwiesen. Doch sei mein Gott! gepriesen, daß Du mir eine heilige Seele gabst, die ich durch meine Werke befleckt, durch meinen bösen Sinn entweiht und mit Schmutz bedeckt. Das Böse hat Macht gewonnen, mein Heer ist entronnen, und mir ist nichts geblieben, als das Heer Deines Erbarmens. Mit dem darf ich mich gegen das Böse wagen, das wird mir helfen, es zu schlagen und zu verjagen.

יהי רצון Mög' es Dir gefallen, o Gott, zu zwingen meinen bösen Sinn, verbirg Dein Antlitz vor meinen Sünden und Fehlen, nicht in der Mitte meiner Tage raffe mich hin, bis ich mich versehn mit Speise, mit Zehrung*) für den Tag der Reise. — Denn geh' ich aus der Welt, wie ich sie betreten, fort, und kehr' ich nackt, wie ich kam, zurück an meinen Ort, was war meines Daseins Frommen? Nur Elend zu schauen dann bin ich gekommen. Besser, ich wäre dort geblieben, als daß ich ging, Sünd' und Schuld zu üben. —

אנא O Gott! Nach Deines Erbarmens Maaß wolle mich richten, nicht in Deinem Zorne mich vernichten. Was ist der Mensch, führst Du ihn ins Gericht? Enteilenden Tand — wie legst Du ihn ins Gewicht? Willst Du ihn in die Schale legen, nicht leichter, noch schwerer wird die Last. Was frommt es Dir, einen Hauch zu wägen? von seinem Beginn voll Schmerz und Plagen, gequält, leidend, gottgeschlagen, in seinem Anfang nicht'ger Hauch, in seinem Ende — flücht'ger Rauch, in seinem Leben — welker Strauch. Und nach solchem Flücht'gen sucht Gott auch? — Seit er kam aus der Mutter Schooß, ist Kummer seiner Tage, Seufzer seiner Nächte Loos. Heut' ein Herr, morgen unter der Würmer Heer. Ein Hauch bläst ihn um, ein Strauch stößt ihn um. In Füll' und Füllen voll bösen Willen. In Mangel und Noth sündigt er um ein Stück Brot. Reichthum zu erjagen, wie ein Adler leichtbeschwingt, vergißt den Tod er, der nach ihm dringt. Im Nothgedränge, häuft er Wortgepränge, Gelübd' in Menge, und wird ihm wohl, entweiht er sein Wort, die Gelübde sind fort! Er befestigt Riegel und Mauer, und der Tod steht auf der Lauer, und stellt auf allen Seiten Wachen, und der Laurer sitzt ihm im Nacken, und kein Zaun kann den Räuber hindern, die Heerde zu plündern. — Er kommt und weiß nicht: für was? Er freut sich und weiß nicht: an was? Er lebt und weiß nicht: wie lang das? — In seiner Jugend geht er hin in Untugend. Und beginnt der Geist sich zu regen, treibt's

*) Mit guten, verdienstlichen Werken.

לִרְכּוֹב אֳנִיּוֹת · וְלִרְדּוֹף בַּצִּיּוֹת · וּלְהָבִיא נַפְשׁוֹ בִּמְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת · וְהִיא
מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת : וּבְחָשְׁבוֹ כִּי רַב הוֹדוֹ · וְכִי כַבִּיר מָצְאָה יָדוֹ ·
בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֶנּוּ · וְעֵינָיו פָּקַח וְאֵינֶנּוּ : וְכָל עֵת הוּא מְזֻמָּן לַתְּלָאוֹת ·
חוֹלְפוֹת וּבָאוֹת · וּבְכָל שָׁעוֹת מְאֹרָעוֹת : בְּכָל הָרְגָעִים · לִפְגָעִים · וּבְכָל
הַיָּמִים · עָלָיו אֵימִים : אִם רֶגַע יַעֲמוֹד בְּשַׁלְוָה · פֶּתַע תְּבוֹאֵהוּ הֹוָה :
אוֹ בְמִלְחָמָה יָבֹא וְחֶרֶב תְּנַגְּפֵהוּ · אוֹ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה תַּחְלְפֵהוּ · אוֹ
יַקִּיפוּהוּ יְגוֹנִים · יִשְׁטְפוּהוּ מַיִם זֵידוֹנִים · אוֹ יִמְצָאוּהוּ חֳלָיִים רָעִים
וְנֶאֱמָנִים : עַד יִהְיֶה לְמַשָּׂא עַל נַפְשׁוֹ · וְיִמְצָא מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּדִבְשׁוֹ :
וּבְעֵת כְּאֵבוֹ יִגְדַּל · שִׂכְלוֹ יִדַּל : וּנְעָרִים יִתְקַלְּסוּ בוֹ · וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ
בוֹ : וְיִהְיֶה לְטֹרַח עַל יוֹצְאֵי מֵעָיו · וְיִתְנַכְּרוּ לוֹ כָּל יוֹדְעָיו : וּבְבֹא
עִתּוֹ יֵצֵא מֵחֲצֵרָיו · לַחֲצַר מָוֶת · וּמִצֵּל חֲדָרָיו · לְצַלְמָוֶת : וְיִפְשַׁט רִקְמָה
וְתוֹלָע · וְיִלְבַּשׁ רִמָּה וְתוֹלַע : וְלֶעָפָר יִשְׁכַּב וְיָשׁוּב אֶל יְסוֹדוֹ אֲשֶׁר
מִמֶּנּוּ חֻצָּב : וּלְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ מָתַי יִמְצָא עֵת תְּשׁוּבָה · לִרְחוֹץ
חֶלְאַת מְשׁוּבָה · וְהַיּוֹם קָצָר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה : וְהַנּוֹגְשִׂים אָצִים ·
חָשִׁים וְרָצִים : וְהַזְּמַן מִמֶּנּוּ שׂוֹחֵק · וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק : לָכֵן נָא
אֱלֹהַי זְכוֹר אֵלֶּה הַתְּלָאוֹת · אֲשֶׁר עַל אָדָם בָּאוֹת : וְאִם אֲנִי הֲרֵעוֹתִי
אַתָּה תֵיטִיב : וְאַל תִּגְמוֹל מִדָּה בְּמִדָּה · לְאִישׁ אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתָיו בְּלִי מִדָּה ·
וּבְמוֹתוֹ יֵלֵךְ בְּלִי חֶמְדָּה :

אֱלֹהַי אִם עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא גָדוֹל · מַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל : וְאִם לֹא
אוֹחִיל לְרַחֲמֶיךָ · מִי יָחוּס עָלַי חוּץ מִמֶּךָ : לָכֵן אִם תִּקְטְלֵנִי לְךָ אֲיַחֵל ·
וְאִם תְּבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי אֶבְרַח מִמְּךָ אֵלֶיךָ · וְאֶתְכַּסֶּה מֵחֲמָתְךָ בְּצִלֶּךָ : וּבְשׁוּלֵי
רַחֲמֶיךָ אַחֲזִיק עַד אִם רִחַמְתָּנִי · וְלֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי : זְכָר נָא
כִּי כַחֹמֶר עֲשִׂיתָנִי · וּבְאֵלֶּה הַתְּלָאוֹת נִסִּיתָנִי : עַל כֵּן לֹא תִפְקוֹד עָלַי
כְּמַעֲלָלַי · וְאַל תַּאֲכִילֵנִי פְּרִי פְעָלַי : וְהַאֲרֵךְ לִי אַפֶּךָ · וְאַל תַּקְרִיב יוֹמִי ·
עַד אָכִין צֵידָה לָשׁוּב אֶל מְקוֹמִי : וְאַל תַּחֲזִיק עָלַי לְמַהֵר לְשַׁלְּחֵנִי מִן
הָאָרֶץ · וּמִשְׁאֲרוֹת אֲשָׁמַי צְרוּרוֹת עַל שִׁכְמִי : וּבְהַעֲלֹתְךָ בְּמִשְׁקַל עֲוֹנוֹתַי ·
שִׂים לְךָ בְּכַף שֵׁנִיָּה תְּלָאוֹתַי · וּבְזָכְרְךָ רִשְׁעִי וּמְרִדִי · זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי ·
וְשִׂים אֵלֶּה · נֹכַח אֵלֶּה : וּזְכָר נָא אֱלֹהַי כִּי זֶה כַּמֶּה לָאָרֶץ נוֹד צְנַפְתָּנִי ·
וּבְכוּר גָּלוּת בְּחַנְתָּנִי · וּמֵרוֹב רִשְׁעִי צְרַפְתָּנִי · (וְלֹא שְׂרַפְתָּנִי ·) וְיָדַעְתִּי כִּי

ihn Schätze zu sammeln, und er zieht auf weiten Wegen. In Schiffen eilt er, in Steppen weilt er, wagt sein Leben dort, wo Löwen hausen, wandelt unter wilder Thiere Grausen. Und meint, daß groß sei seine Pracht, und seine Hand Schätze heimgebracht, im Glück ist plötzlich der Räuber gekommen, er öffnet sein Auge — Alles ist genommen. Zu jeder Zeit ist er fürs Elend bereit, in jeder Weil', Unheil, jenes morgen, dieses heut'! All' Augenblick' — Unglück, alle Tage — Angst und Plage. Nach einer Minute Ruh stößt ihm plötzlich ein Leides zu. Er zieht in den Krieg, das Schwert erschlägt ihn, der eherne Bogen erlegt ihn. Oder Kummer ihn umringt, des Leidens Fluth auf ihn dringt, böser Krankheit Macht ihn zwingt, bis er sich selber wird zur Beschwerd', in Gift und Galle sein Honig sich verkehrt, und wie sein Schmerz steigt, sein Verstand weicht, Knaben wird er zum Spotte, zum Hohn der Buben Rotte, eine Last seinen Verwandten, ein Fremder seinen Bekannten. Kommt seine Stunde, zieht er aus seinen Zimmern zu Grabes Trümmern, aus seines Hauses Schatten in Todesschatten. Aus zieht er Purpur und Seide, zieht an Würmer zum Kleide, und wird im Staube liegen, gehört wieder dem Ursprung, dem er entstiegen. — Und der Mann, dem's so ergeht, wann soll er Zeit zur Buße finden, abzuthun den Rost der Sünden? So kurz ist die Zeit, so groß die Arbeit. Die Fröhner dringen, eilen und zwingen. Die Zeit nicht weilt, der Hausherr eilt. Drum, mein Gott! gedenke der Leiden Mengen, die den Menschen drängen! Und that ich Böses, o thue Du Gutes, und vergilt nicht Maaß für Maaß, Dem, deß Sünden ohne Maaß, und wenn er erblichen, ist aller Schmuck von ihm gewichen.

אלהי אם O Gott! Ist meine Schuld für die Vergebung zu groß, was wirst Du beginnen mit Deinem großen Namen? Und sollt' ich auf Dein Erbarmen nicht bauen, wer sonst wird nach mir schauen? Drum — wenn Du mich tödtest — noch harr' ich Dein! Und suchst Du meine Sünde, flücht' ich vor Dir zu Dir hin, und berge mich in Deinem Schatten vor Deines Zornes Glühn, und halt' an Deiner Liebe Saum, bis Du Gnade verliehn, und eh' Du mich gesegnet, nicht laß ich Dich ziehn. Bedenk! Du hast aus Erdenstaub mich gemacht, zur Prüfung in diese Leiden mich gebracht, drum nicht nach meinen Werken mich richte, laß mich nicht zehren meiner Thaten Früchte. Sei langmüthig, laß meine Stunde nicht kommen, eh' ich für die Heimkehr Zehrung genommen. Dränge nicht, mich von hinnen zu jagen, wenn meiner Sünden Last ich noch auf dem Rücken muß tragen. Legst Du meine Sünden in der Wage Schaalen, leg' in die eine meine Qualen. Ahndest Du Schuld und Gebrechen, laß meine Trübsal und Leiden für mich sprechen. Und lege das Eine gegen das Andre! Bedenk' o Gott, daß Du in die Fremde mich geschleudert, in's Elend mich verbannt, im Ofen des Leidens von meiner Schuld mich geläutert, und nicht verbrannt. Ich weiß es, Du prüftest mich zum Segen, wolltest aus Treue mir Schmerzen auferlegen. Daß mir's am Ende möge frommen, ließest Du in des Kummers Läuterungsgluth mich kommen. Drum, o Gott! laß walten Dein Erbarmen, schütte Deinen Zorn nicht auf den Armen.

לְטוֹבָתִי נִסִּיתָנִי · וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי · וּלְהֵיטִיב לִי בְּאַחֲרִיתִי בְּמִבְחַן הַתְּלָאוֹת
הֲבֵאתָנִי ׃ לָכֵן אֱלֹהַי יֶהֱמוּ עָלַי רַחֲמֶיךָ · וְאַל תְּכַלֶּה עָלַי זַעְמֶךָ ׃ וְאַל
תִּגְמְלֵנִי כְּמַעְבָּדַי · וֶאֱמֹר לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית דָּי ׃ וּמַה מַּעֲלָתִי וְיִתְרוֹנִי ·
כִּי תְבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי ׃ וְתָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר · וּתְצַדֵנִי כַּתּוֹא מִכְמָר ׃ הֲלֹא
יָמַי חָלַף רֻבָּם וְאֵינָם · וְהַנִּשְׁאָרִים יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם ׃ וְאִם הַיּוֹם לְפָנֶיךָ הִנְנִי ·
מָחָר עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי ׃ וְעַתָּה לָמָּה אָמוּת · כִּי תֹאכְלֵנִי הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת ׃ אֱלֹהַי שִׂים עֵינֶיךָ עָלַי לְטוֹבָה לִשְׁאֵרִית יְמֵי הַמְעַטִּים · וְאַל
תִּרְדּוֹף הַשְּׂרִידִים וְהַפְּלֵטִים ׃ וְהַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת מִבְּרַד מְהוּמוֹתַי · אַל
יַחְסְלֶנָּה יֶלֶק אַשְׁמוֹתַי ׃ כִּי יְצִיר כַּפֶּיךָ אָנִי · וּמַה יִּסְכָּן לְךָ כִּי רִמָּה
תִקָּחֵנִי לֶאֱכֹל. יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לָשׁוּב עָלַי בְּרַחֲמִים · וְלַהֲשִׁיבֵנִי בִּתְשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ · וּלְתַחֲנָתִי תָּכִין לִבִּי וְתַקְשִׁיב אָזְנֶךָ · וְתִפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ ·
וְתִטַּע בְּרַעְיוֹנַי יִרְאָתֶךָ ׃ וְתִגְזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת · וּתְבַטֵּל מֵעָלַי גְּזֵרוֹת
רָעוֹת ׃ וְאַל תְּבִיאֵנִי לִידֵי נִסָּיוֹן · וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן ׃ וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים
הַצִּילֵנִי · וְעַד יַעֲבוֹר הַוּוֹת בְּצִלְּךָ תַּסְתִּירֵנִי ׃ וֶהֱיֵה עִם פִּי וְהֶגְיוֹנִי ·
וּשְׁמוֹר דְּרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי ׃ וְזָכְרֵנִי בְּזִכָּרוֹן וּרְצוֹן עַמֶּךָ · וּבְבִנְיַן
אוּלָמֶךָ · לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ · וְזַכֵּנִי לְשַׁחֵר דְּבִירְךָ הַשָּׁמֵם וְהֶחָרֵב
וְלִרְצוֹת אֲבָנָיו וַעֲפָרוֹתָיו · וְרִגְבֵי חָרְבוֹתָיו · וְתִבְנֶה שׁוֹמְמוֹתָיו ׃

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי הַמִּתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ · יָלִיצוּ עֲלֵיהֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים
אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ · אוֹ צִדְקוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הֵרִימוּ · וַאֲנִי אֵין בִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא
כֹשֶׁר · לֹא חֶסֶד וְלֹא יֹשֶׁר · לֹא תְחִנָּה וְלֹא מִדָּה טוֹבָה · לֹא עֲבוֹדָה וְלֹא
תְשׁוּבָה ׃ לָכֵן אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי · וּמִלְּפָנֶיךָ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי ׃ וּבְעֵת
מִן הָעוֹלָם תּוֹצִיאֵנִי · לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם תְּבִיאֵנִי · וְעִם הַחֲסִידִים
בְּכָבוֹד תּוֹשִׁיבֵנִי · וְעִם הַמְּנוּיִים בְּחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים תְּמַנֵּנִי · וְלֵאוֹר בְּאוֹר
פָּנֶיךָ תְּזַכֵּנִי · וְתָשׁוּב תְּחַיֵּנִי · וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי · וְאֹמַר אוֹדְךָ
יְיָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי ׃

וּלְךָ יְיָ חֶסֶד עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי · וַאֲשֶׁר עַד יוֹם מוֹתִי
תִּגְמְלֵנִי · וּבְיִרְאָתְךָ הַטְּהוֹרָה אֵלִי אֶחָד תְּחַזְּקֵנִי · וּבְתוֹרָתְךָ הַתְּמִימָה
תְּאַמְּצֵנִי · וְעַל כָּל זֶה אֲנִי חַיָּב לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר וּלְרוֹמֵם לְבָרֵךְ

Vergilt mir nicht meiner Werke Gehalt, und sprich zum Verderbens-engel: Halt! Was blieb' als Verdienst und Werth von mir stehen, willst Du nach meinen Sünden sehen? Willst Du mit Wachen mich umringen, mich wie ein Reh fahen in Schlingen? Sieh, meiner Tage meiste sind entwichen. Soll der Rest in Schuld versiechen? Und steh' ich heute vor Deinem Angesicht, morgen schaust Du auf mich, und ich bin nicht. Warum nun soll ich sterben? Soll dieses mächtige Feuer mich verderben? Mein Gott! Sieh gnädig auf den Rest meiner Tage, der eilig fliehenden! Und verfolge nicht die Schaar der nachziehenden. Und was übrig blieb aus dem Hagelschauer meiner Leiden, laß nicht der Sünde Käfer abweiden. Bin ich doch Dein Gebild! Frommt es Dir, wenn mich das Gewürm verzehrt? Deiner Hände Werk versehrt?

יהי רצון Mög' es Dir gefallen, o Gott, mein Herr! daß Du erbarmend Dich wendest zu mir hin, laß mich zu Dir zurückkehren mit ganzem Sinn. Richte mein Herz bei meinem Gebete, daß es Dein Ohr erhöre! Oeffne mein Herz Deiner Lehre und pflanze Deine Furcht mir in die Seele! Verhänge über mich Gutes, und wende jedes böse Verhängniß mir ab, und hüte mich vor Versuchung und Verunehrung. Vor bösen Begegnissen wahre mich, und bis das Leiden vorüber, in Deinem Schatten birg mich. Sei mit meinem Munde und meinen Gedanken, und daß ich nicht sündige, halte meine Zung' in Schranken. Gedenke mein, wenn Du zum Heil gedenkest Deines Volkes, Deine Hallen wieder zu bauen, dann laß mich mit Deinen Erkornen Freude schauen. Laß Deinem Tempel, dem wüsten, verfallenen, mich nahn, seinen Staub, seine Steine mich liebend umfahn, — die Schollen des zerstörten! O erbau ihn — den verheerten!

אלהי ידעתי Mein Gott! Ich weiß, daß Denen, die zu Dir flehen, als Fürsprach fromme Thaten vorausgehen, durch die sie verdient sich gemacht, — edle Werke, die sie vollbracht. Ich aber bin ohne Werth und Würdigkeit, ohne Lieb' und Mild und Frömmigkeit, ohne jegliches Verdienst, ohne Buß' und frommen Dienst. Birg darum nicht vor mir Dein Angesicht, und verwirf mich nicht. Und rufst Du mich aus der Zeitlichkeit hienieden, o führe mich zu der Ewigkeit Frieden, und bei den Frommen sei mein Ehrenplatz beschieden, und eine mich Jenen, denen der Seligkeit Loos gefallen, und laß in Deinem Lichte mich wallen, und wolle mich wiederbeleben, aus der Erden Tiefen mich erheben. Dann sprech' ich: Dank Dir, o Gott, der mir gezürnt! Es wendet sich Dein Zorn! Du willst Deinen Trost mir geben!

ולך יי Dein, o Gott, ist die Gnade, in der Du so viel Gutes mir mochtest bescheeren, und bis zu meinem Tode noch so Vieles wirst gewähren, o kräftige mich in Deiner Ehrfurcht — der lautern, klaren — o stärke mich in Deiner Lehre — der ewig wahren. Darob fühlt sich mein Herz gedrungen, Dir zu danken, und Lob und Preis und Ruhm zu bringen, Dich zu erheben, zu benedeien und zu heiligen, und

וּלְקַדֵּשׁ וּלְיַחֵד אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדַּשׁ. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל. וּבְלַהֲקַת אֶרְאֶלִּים תִּתְפָּאַר וְתִתְהַדָּר: תִּשְׁתַּבַּח בְּפִי רְחוּמֶיךָ. תִּתְקַדַּשׁ בְּפִי קְדוֹשֶׁיךָ. תִּתְרוֹמַם בְּפִי מַלְאָכֶיךָ. תִּתְיַחֵד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ. תִּתְנַשֵּׂא בְּפִי מְנַשְּׂאֶיךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: וּבְמַחֲנוֹת חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים וּכְרוּבִים וְעִירִין קַדִּישִׁין תִּתְנַשֵּׂא וְתִתְעַלֶּה בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְתִתְיַחֵד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ בְּמוֹרָא וָפַחַד. עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַם אֶחָד. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

als einzig zu bekennen Deinen Namen, den allmächtigen, großen, hochheiligen, den der Mund der Gerechten segnet, die Zunge der Frommen heiligt, das Herz der Heiligen verherrlicht, die Schaar der Himmlischen rühmt und preist, der Du gelobt wirst durch den Mund Deiner Lieblinge, gebenedeit durch den Mund Deiner Heiligen, erhoben durch den Mund Deiner Engel, geeiniget durch den Mund Deiner Bekenner, gepriesen durch Die, so Dich verherrlichen. Denn Keiner, o Gott, unter den Gewaltigen Dich erreicht, Nichts Deinen Werken gleicht. Und von den Heeren der Himmelsgewalten, der Weltenräder, Cherubim und heiligen Gestalten wirst Du gepriesen, erhoben, in Deinen Himmeln droben. Mit Scheu' und Bangen Dich — den Einigen nennt Israel, Dein Volk, das Dich, den Einigen bekennt. Keiner in den Himmeln oben, hienieden auf Erden — Keiner — außer ihm! —

יהיו O nimm in Gnaden an des Mundes Wort, Du, mein Erlöser, Du, mein Hort!

Gedruckt bei Julius Sittenfeld in Berlin.